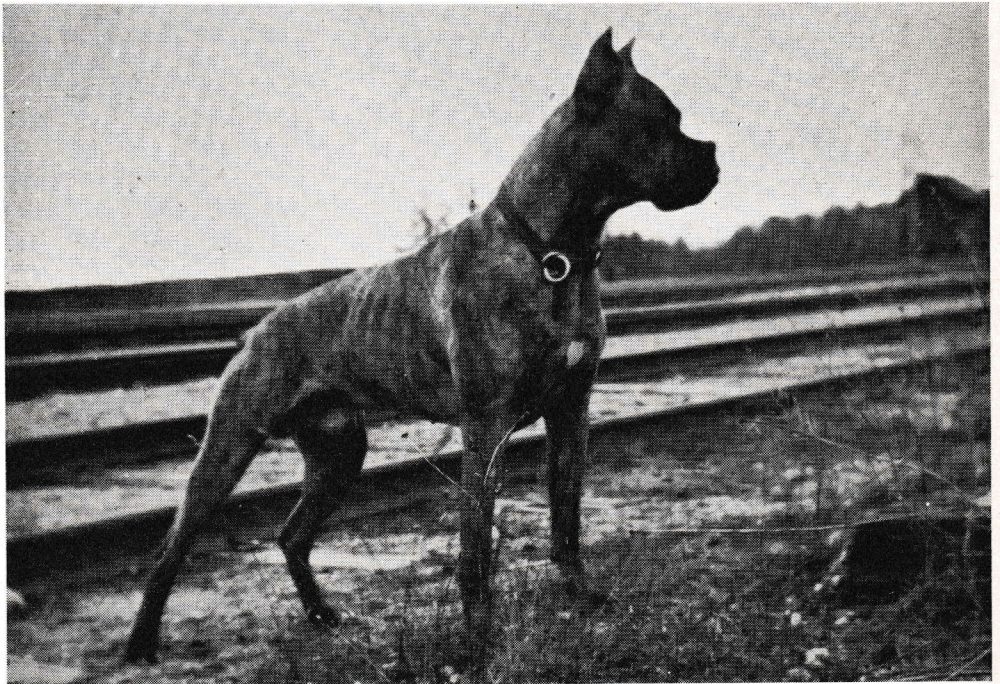

BRUKS HUNDEN

DON KOSACK (MICKEY) SKKS 7681 VV e. Khasan 715 TT u. Ulla (e. Buck 1141 LL u. Zenta). 2:a skl Sthlm 45, 1:a skl Gävle 46, 2:a skl Sundsvall 46. Ägare Fru P. Ceder, Slättans Gård, Odensala.

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm, 5

Ansvärlig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr. Sund.

Redaktör: Kamrer Arvid Malmqvist.

Skattmäst.: Kontorscheff Th. Berneck.

Centralstyrelsens kansli är öpp. kl. 11.00—16.00 Tel. 67 60 15.

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK) och ansluten till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb).

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm) 100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm) 60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm) 35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm) 20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm) 10:- kr.
millimeterpris 40 öre på enkel spalt

Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Gynna annonsörerna!

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonnys köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS HUNDBRÖDSFABRIK LIDINGÖ

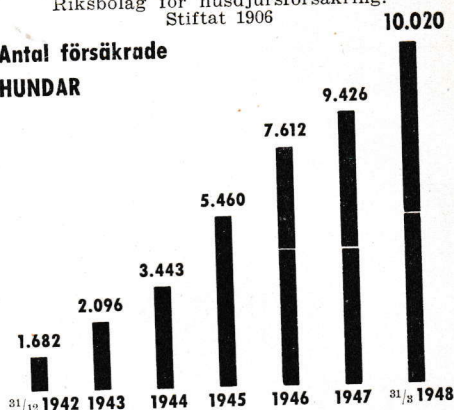
Över **10,000 hundar**

äro nu försäkrade i

SVENSKA ÖMSESIDIGA KREATURSFÖRSÄKRINGSBOLAGET

Riksbolag för husdjursförsäkring.
Stiftat 1906

Antal försäkrade
HUNDAR

Begär upplysningar från bolagets huvudkontor i OREBERG, tel Vänersborg 70, eller från någon av bolagets inspektörer eller ombud.

O M B U D A N T A G A S !

Inspektör i Stockholms län och stad:
Herr John Millbo, Holmgårdsbacken 10,
Huddinge. Tel.: 57 09 54.

I N N E H Å L L

	Sid.
De nya utställningsbestämmelserna	71
Framförande av hund i appelldressyr	72
Utländska domare till Stockholm	73
Hedrad rottweilerman	73
Från bullenbeisser till boxer	74
Något om grönländshundar	78
Kynologiskt huvudbry	79
Utställningsputs	80
Där barn jag lekt	82
Anmäl rätt!	83
Vår veterinära frågespalt	84
1948 års rikssegrarprov	84
Utställningar och bruksprov	85
Utställningen i Linköping	85
Från lokalavdelningarna	86
PM för SBK:s utställning i Stockholm	88

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Arg. 9

19

48

Nr 8—9

De nya utställningsbestämmelserna

Redan under utställningssäsongen hösten 1947 hade utställarna kännning av de skärpta bedömningsprinciper, som numera efter överenskommelse vid prisdomarkonferensen i maj 1947 i framtiden skall tillämpas. Orsaken till den strängare bedömningen föreföll vara oklar för det största flertalet utställare att döma av de reaktioner, som på många håll tog sig uttryck i form av stor besvikelse och missnöje vid erhållande av andra färger på rosetterna än blå. Den verkliga orsaken torde emellertid vara den väsentliga höjning av genomsnittskvaliteten som gjort sig märkbar inom alla de sex brukshundsraserna och säkerligen även inom de andra raserna. Med hänsyn till förutvarande genomsnittsstandard har kvaliteten verkligen höjts så pass, att ett mycket stort antal hundar efter dåvarande begrepp faktiskt äro värda ett första pris i öppen klass. För endast tre år sedan fick vid en mycket stor utställning varenda hund i schäfergruppen första pris i öppen klass. Variationen angavs vid detta tillfälle genom att en hund fick ett "svagt" och en annan ett "gott" första i öppen. Dessa benämningar är emellertid icke officiella och kan sedan i stamboken icke tjäna till någon ledning. Tyvärr betraktades på den tiden ett andra pris nästan som diskvalificerande. Antalet utställda hundar växer emellertid år från år och en gradering måste företagas. De skärpta bedömningsprinciperna är endast ett tecken på ett steg i rätt riktning och förorsakade av en önskan att

verkligen sporra uppfödarnas ansträngningar och tvinga fram ett allt bättre hundmaterial. En gul eller t. o. m. en röd rosett har numera ofta ett lika stort värde som en blå för några år sedan. Det är naturligtvis svårt för utställarna att vänja sig vid den tanken, men vi hoppas att den till denna säsong skall ha accepterats.

När det vidare gäller topphundar kan det naturligtvis hända att domarnas smak har varit utslagsgivande. Det har där icke gällt någon form av favorisering utan från domarens synpunkt ett ståndpunktstagande beträffande hans åsikt om vilka fel som i huvudsak måste bekämpas eller fördelar som böra premieras. Detta har haft till följd att en och samma domare förföljts av några få stjärnhundar, som för att få de efterträdade certifikaten kuskat med honom land och rike runt var han än dömt. Detta har numera omöjliggjorts genom det att åtminstone två olika domare måste tilldela hunden de tre certifikaten.

Beträffande ungdomsklassen har åldersgränsen ändrats för brukshundar att gälla 10—15 månader. Hund i denna ålder får icke bedömas i öppen klass eller gå vidare till segrarklass, vilket förut varit fallet. Orsaken härtill är att en hund vid 15 månaders ålder icke kan anses vara fullt utväxt. På detta sätt förhindrar man nu förekomsten av "barnstjärnor" eller kanske rättare "meteoror", vilka tillfälligt lysa och sedan försvinna.

Även beträffande avels- och uppfödargrupperna har bestämmelserna skärpts.

Framförande av hund i appelldressyr

Prisdomareberättelser från bruksprov förekommer numera knappast i tidskriften, och den muntliga kritiken är ytterst knapphändig. Red. vill därför ge de tävlande några allmänna tips om hur de skall uppträda i den för dem svåraste delen av tävlingsprogrammet, nämligen appelldressyren.

Ett par minuter innan den tävlande skall uppvisa sin hund bör han göra sig själv beredd att beträda tävlingsplatsen. Han får då t. ex. inte ha någon cigarett i mun. Hunden skall vara väl rastad och icke allt för uttröttad. Den tävlande marscherar med hunden fram mot domarnas ordförande och stannar ett par meter från denne med hunden vid sidan.

Första momentet är normalt linförighet. Kopplet hålles därvid med båda händerna med stor frihet för hunden. Kopplet bör alltså vara ett ungefär 2 m. långt dressyrkoppel. Då tävlingsledaren börjar kommandera äger föraren vid anträffande av marschen rätt att muntligt kommandera hunden. I övrigt bör man undvika kommandoord då dylika sänker betyget. Är hunden slö och likgiltig lönar det sig emellertid att uppmuntra den med några vänliga ord. En alltför ivrig hund bör dämpas ned med några stränga ord. Kom ihåg att uppträda lugnt och behärskat. Därigenom får hunden tillit till föraren och eventuell nervositet från hundens sida försvinner.

Vid "fritt följ" skall hunden uppträda som om den vore kopplad, men föraren bör icke vara rädd för att om hunden drar sig efter vänligt locka på den och om den drar iväg framför dämpa ned den. Det är bättre att

(Forts. fr. föreg. sida)

Gruppen skall bestå av fem stycken hundar (i avelsklass efter minst två olika tikar) av vilka minst tre hundar icke tidigare ingått i någon grupp vid utställning. Detta innebär att t. ex. en uppfödare i motsats mot tidigare icke från utställning till utställning kan använda sig av samma förändamålet särskilt utvald grupp.

Vi hoppas att vi genom ovanstående i någon mån har kunnat klargöra den kynologiska målsättningen, d. v. s. att förbättra genomsnittskvaliteten och genom skärpta bestämmelser förtjänstfullt kunna belöna ett gott arbete inom aveln.

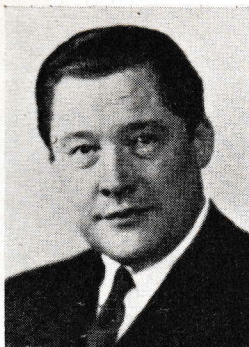
få ett lägre betyg än att helt misslyckas. Vid de rätt enkla momenten i sättande, läggande och stående skall föraren givetvis åtlyda tävlingsledarens tillsägelse, men om hunden visar sig ovillig icke vara rädd för att gå närmare hunden och med vänliga kommandon få den att utföra momentet. Detta drar visserligen ned betyget men tyder på större teknik än ett accepterande av att hunden underlåter att utföra momentet. Framför allt i appellklassen och nybörjarklassen är det icke så farligt ur betygssynpunkt om föraren ger hunden hjälp.

Vid hoppövningarna är föraren ofta rädd att uppträda självständigt. Han bör utvälja ett lämpligt avstånd från häcken, d. v. s. det avstånd han vet är lämpligt för hunden. Mycket ofta gör föraren det felet att han placerar sig och hunden allt för nära häcken för att avsatsen skall bli tillräcklig och vid plankhopp ställer han sig i stället för långt ifrån planket så att hoppet blir slarvigt. Om hunden har för vana att omedelbart efter första hoppet över häcken vända och gå tillbaka intill denna i avvaktan på återhopp bör föraren icke dra sig för att då hunden efter frånhoppet kommit på lämpligt avstånd från häcken ge hunden ett bestämt kommando att stanna kvar. Om vid apportering över häck eller plank hunden är något ovillig att apportera och istället hellre hoppar tillbaka utan föremål bör föraren icke underlåta att kommandera "apport" trots den betygssänkning som därvid följer.

Vid apportering står det föreskrivet i provningsordningen att hunden skall avlämna föremålet sittande framför föraren, men denne bör icke glömma bort att det är hundens iver att utföra handlingen och själva sättet för apporteringen som är avgörande för betygssättningen. Varken vid själva tävlingen eller vid inövandet bör föraren därför ifråga om en osäker eller ovillig hund hålla alltför styvt på ett korrekt avlämnande utan det viktiga är att hålla hunden vid sådant humör att den utför den väsentliga handlingen, d. v. s. hämtandet av föremålet, på ett glatt och trevligt sätt. Sättet för avlämnandet är visserligen betydelsefullt om man vill ernå det högsta betyget men är mindre viktigt om man nöjer sig med godkänt eller lägre överbetyg.

Prövningsordningen föreskriver att hunden

Utländska domare till Stockholm

C. S. Bjurstedt

E. Natunen

N. E. Toivonen

Vid utställningen i Stockholm den 26 september kommer tre utländska domare att tjänstgöra. Herr N. E. Toivonen och kapten Edmund Natunen från Finland skall döma schäfer och direktör Carl S. Bjurstedt från Norge skall döma rottweiler. Det är första gången som hr Bjurstedt i egenskap av prisdomare besöker Sverige. I Norge, där han är rottweilerrasens grand old man, har han dömt vid ett otal utställningar. Vad han icke vet om rottweiler är icke värt att veta. Vi hoppas att våra rottweilerägare begagnar detta utmärkta tillfälle att presentera den svenska rottweilerstammen för vårt grannlands främste expert. Hrr Natunen och Toivonen är väl kända i Sverige sedan Nordiska Mästerskapstävlingarna i Sverige 1946. De äro båda mycket ofta anlitade som prisdomare framförallt för schäferrasen i Finland.

Båda är välkända såsom framstående experter på brukshundsportens område samt dessutom kända såsom uppfödare. Från hr Natunens kennel stammar t. ex. den i Sverige bekanta hunden Edmundtopp Ferro, som bland annat placerade sig högt i segrarklass vid den utställning, som dömdes av överste Baldwin i Stockholm.

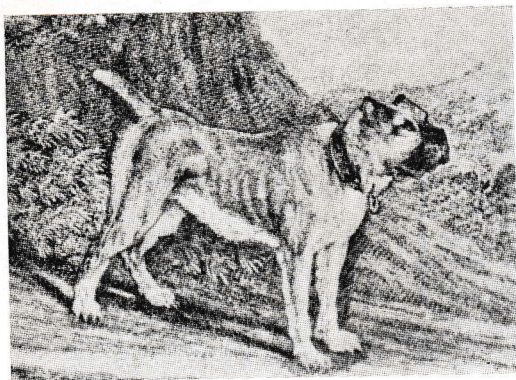
Hedrad rottweilerman

SBK:s vice ordförande, direktörsassistent Sven Hydén har för sina insatser för rottweileraveln i Sverige av Deutsche Allgemeine Rottweilerklubb tilldelats dess Ehrennadel mit Goldrand.

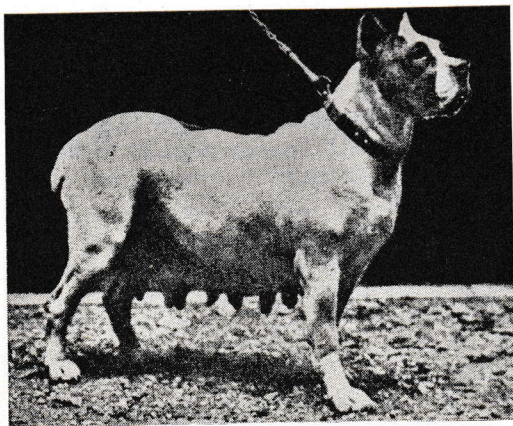
efter linförigheten skall föras fritt vid sidan. Det får därför betraktas som ett fel om föraren tar hunden vid halsbandet och leder den fram till t. ex. häcken eller planket. Det ser trevligt ut och ger högre betyg om hunden följer med föraren efter ett enkelt "fot"-kommando. Man kan vara ganska säker på att domarna konsekvent underlåter att ge högsta betyget åt en hund som mellan de olika momenten måste föras vid halsbandet. Den som skriver detta brukar till och med sänka betyget för sådana hundar, som för uppsökandet av figurant ej

kan framföras fritt vid sidan. Föraren bör dock icke envisas med att framföra en ovillig hund fritt vid sidan då olydnad mellan momenten föranleder domarna att sänka betyget för de olika proven. Det kan vara av intresse för tävlingsförarna att veta att när sista prövningsordningen skrevs frågan om införandet av ett särskilt betyg för hundens uppträdande mellan momenten diskuterades, men att man avstod härifrån då det ansågs självklart att mindre lydiga hundar skulle hela tävlingen igenom få sänkta betyg:

Från BULLENBEISSER till BOXER

Ett par dunkla ögon med ett intensivt men ändå filosofiskt uttryck i det trubbnosiga, liksom tvärhuggna ansiktet, en tänkares panna, en gymnasts kropp, lugn, godmodig och intelligent — ja, bäste läsare, boxern står framför er. Säker på sig själv och sin värld, säker på att det borde intressera er att veta mer om honom. Han låter lugnt och värdigt auktoriteterna ena sig om att hans stamfar är femtonhundratalets kompakta, grovt byggda kamphund, den *Brabantska bullenbeissern* eller *tjurbitaren*. Okuvligt mod, styrka och intelligens har varit de egenskaper som fört fram boxern från dess undanskymda vrå i Tyskland till dess nuvarande rangplats bland världens hundraser. I Amerika, som jämte England rankas som världens förnämsta hundsportland, ligger boxern enligt American Kennel Club's officiella registreringssiffror som god femma efter cockerspaniel, beagle,

En smula historik

collie och bostonterrier, i England är rasen på stark frammarsch.

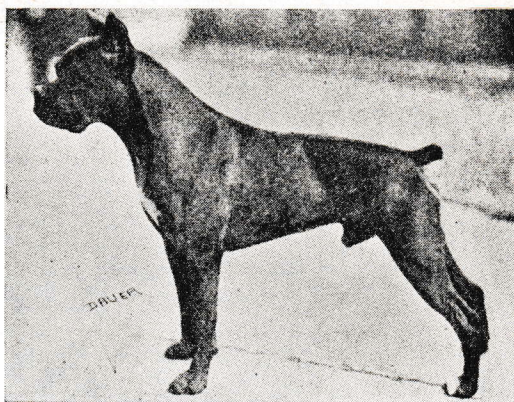
Den moderna boxern kan leda sin härstamning tillbaka till någon eller några av de fem stamfäder som levde på 90-talet. Dessa fem hörnpelare för boxerrasen utgjordes av tre hanhundar och två tikar, av vilka den mest betydande var *Meta v. d. Passage*, vilken sannemligen ej var någon skönhet enligt nutida fordringar. Meta gav, då hon parades med Flock St. Salvator nr 14 den gula hanen Hugo v. Pfalzgau, nr 85 i stamboken. Nedanstående tablå visar den direkt nedstigande hundslinjen från far till son.

Namn	Stamb-nr.	Färg	Födelse-år
Flock St. Salvator	14	gul	1894
<i>Hugo v. Pfalzgau</i>	85	„	1900
Ch Curt v. Pfalzgau	481	„	1906
<i>Ch Rolf v. Vogelsberg</i>	1183	tigr.	1908
Ch Rolf v. Walhall	3091	„	1911
Ch Moritz v. Goldrain	4369	„	1918
<i>Ch Caesar v. Deuten-</i> <i>kofen</i>	5230	„	1921
Ch Buko v. Biederstein	7689	gul	1922
Iwein v. Dom	17363	„	1925
<i>USA Ch Sigurd v. Dom</i>	23635	„	1929
Zorn v. Dom	26394	tigr.	1931
<i>USA Ch Lustig v. Dom</i>	29518	gul	1933
<i>USA Ch Bastel v. Elbu-</i> <i>fer</i>	31993/XXI	„	1935

Överst på sidan en brabantsk bullenbeisser; t. v. *Meta von der Passage* 30; närmast här ovan *Hugo vom Pfalzgau* 85.

Nedan Ch Rolf vom Vogelsberg 1183; t.h. Ch Caesar vom Deutenkofen 5230.

Den sista hunden på listan importerades till Sverige av köpman Fogelberg i Malmö, men såldes sedan av denne till Amerika. Bastel blev emellertid i Sverige far till några stycken valpkullar och genom hans son, *Ch Rolands Kadett* 734 MM, har linjen förts vidare och är nu den dominerande inom svensk boxeravel.

Vi återvänder emellertid till Meta v. d. Passage och med henne som utgångspunkt låter vi hundarna i tablån passera revy på boxerscenen. Metas mest betydande son var som redan nämnts Hugo v. Pfalzgau, men även Ch Schani v. d. Passage nr 128 och Ch Gigerl nr 113 måste nämnas i detta sammanhang. Avkomlingar efter dessa båda hundar har haft stor del i framskapandet av den direkt nedstigande hanhundslinjen i tablån. Med Hugos sonson, *Ch Rolf v. Vogelsberg*, kan man säga att boxerns storhetstid började. Det var genom en ödets nyck som Rolf kom att spela en så betydande roll. En dr. Schulein från München såg honom av en händelse på gatan och lyckades köpa honom av ägaren på stående fot. Rolf var då två år gammal. Snart förvärvades han emellertid av herr Philip Stockman och dennes fru, Friederun v. Miram Stockman,

hos vilka han blev den klippta på vilken de grundade sin världsberömda von Domkennel. Fastän Rolf ej uppskattades till sitt fulla värde som avelshund i sin hemstad München och trots att första världskriget kom hindrande i vägen för hans avelskarriär, så är hans betydelse som avelshund kolossal. Han kom under fanorna som militärhund och vid sin återkomst till München vann han för femte gången Siegertiteln vid 11 års ålder. Om någonsin en hund haft individualpotens i nedärvningshänseende var det Rolf. De enda som kan tåla en jämförelse är hans farfader, Hugo v. Pfalzgau, Rolfs son, Ch Rolf v. Walhall, hans sonson, *Ch Caesar v. Deutenkofen* och rasens kanske största namn, Ch Sigurd v. Dom, vilken är en avkomling till Rolf i rätt nedstigande led och inavlad på denne. Rolfs stamtavla är så intressant att den är väl värd att publiceras och studeras närmare av våra dagars uppfödare. Den visar att tyskarna redan 1908 var på det klara med betydelsen av en konsoliderad härstamning (Hugo v. Pfalzgau farfader och morfaders far) och innehåller även namnen på de fem stora anfäderna från sekelskiftet (i stamtavlan med kursivstil).

Har Du något förslag angående tidsskriftens innehåll — meddela detta till redaktionen!

Stamtavla för Ch Rolf v. Vogelsberg

Ch Curt v. Pfalzgau	}	Hugo v. Pfalzgau	{	<i>Flock St. Salvator</i>	{	Box St. Salvator
				<i>Meta v. d. Passage</i>		Mary v. Nymphenberg
Else v. Pfalzgau	}			Morits v. Pfalzgau	{	<i>Wotan</i>
				Boseckers Loni		<i>Mirzl</i>
Venus v. Vogelsberg	}	Hochsteins Nazi		Hugo v. Pfalzgau	{	Flock St. Salvator
				Hochsteins Elly		Meta v. d. Passage
		Siegerin		Ch Gigerl	{	Wotan
		Frigga v. Vogelsberg		Mucki v. Vogelsberg		Meta v. d. Passage
					{	<i>Bosco Immergrün</i>
						Hexe v. Vogelsberg

De mest betydande av Rolfs avkomlingar var Sieger Siegfried v. Hirschpark nr. 1774, Ch Rolf v. Walhall nr 2091, Sieger Dampf v. Dom nr 2469, Schelm v. Angertor nr 1500, Wotan v. Dom nr 2176, Siegerin Rassel v. Dom nr 4045 och Morna v. Dom nr 3895. De flesta av Rolfs söner gick förlorade för den tyska aveln då Dampf såldes till Amerika vid ett och ett halvt års ålder, Siegfried och Schelm till Schweiz och Wotan till Sverige. Det kom på den i Tyskland kvarblivande Rolf v. Walhalls lott att föra linjen vidare, vilket han gjorde med den äran. Medan Rolf v. Vogelsberg nedärvde sina bästa egenskaper till sina tigrerade söner, visade sig Rolf v. Walhall vara en lika god förvärvare oavsett färg och kön. Hans två främsta söner var den gule Ch Egon v. Gumbertusbrunnen nr 5908 och den tigrerade Ch Moritz v. Goldrain nr 4369. Egon lämnade i sin tur en imponerande samling förstklassiga avkomlingar, bland vilka kan nämnas Sieger Hansel v. Stolzenfels nr 9079 och Sieger Edler v. Isarstrand nr 14591.

Ch Moritz v. Goldrain, som olyckligtvis dog innan hans rätta avelsvärde kunde uppskattas till fullo, lämnade bland andra Siegerin Meta v. Birkenhain nr 5043, Sieger Alex v. d. Magalenenquelle nr 8355 och Sieger *Caesar v. Deutenkofen* nr 5230. Av Egon söner lämnade både Hansel v. Stolzenfels och Edler v. Isarstrand många avkomlingar. Båda tycks ha

lämnat bättre tikar än hanar, fastän Hansels son Ajax v. d. Gralsburg nr 19232 blev mycket populär som avelshund. Ajax i sin tur lämnade många goda döttrar men ej någon direkt framstående son. Däremot fortsatte Ch Moritz son Caesar v. Deutenkofen den exklusiva hanhundslinjen från far till son. Caesar gav bl. a. Sieger Hansel v. Biederstein nr 20590, Sieger Buko v. Biederstein nr 7689, Sieger Check v. Hunnenstein nr 19843, Sieger Granti Struthio nr 16439 och många utmärkta döttrar, däribland Dudel v. Pfarrhaus, vilken så småningom blev mor till två tyska Sieger, en Siegerin och en amerikansk champion förutom talrika ryktbara avkomlingar i andra och tredje led. Check v. Hunnenstein exporterades till Amerika, där han snart blev champion, men lämnade i Tyskland en dotter, Saxonias Andl nr 22660, vilken blev mor till den ryktbare Ch Dorian v. Marienhof, vilken också sedermera seglade västerut och grundade en dynasti av ryktbara hundar.

Buko v. Biederstein fick uppta avelsarbetet i sitt Vaterland, och hans gåva till eftervärlden var framför allt Iwein v. Dom nr 17363. Iweins betydelse ligger i att han var far till Welt-siegerin Tea v. Isebeck nr 27560 (Tea blev mor till Ch Bastel v. Elbufer, sista hunden i tablån) och den moderne avelshunden bland avelshundar, *Ch Sigurd v. Dom nr 23635*.

Stamtavla för Sigurd v. Dom nr 23635, gul hane, född 1929.

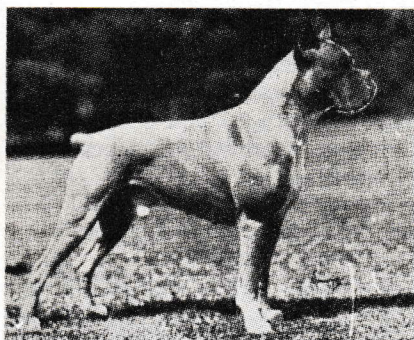
Iwein v. Dom	{	Buko v. Biederstein	{	Caesar v. Deutenkofen
		Zwibel v. Dom	{	Mira v. Goldrain
Belinde Hassia	{	Adi Hassia	{	Rolf v. Ismaning
		Anita v. d. Schillerstadt	{	Rassel v. Dom
			{	Caesar v. Deutenkofen
			{	Vivi Hassia
			{	Hansel v. Stolzenfels
			{	Otter Hassia

Med Sigurd börjar den moderna boxerns storhetstid. I Tyskland, Schweiz, Frankrike, Italien, Holland, England, Danmark, Sverige och Amerika, överallt där ordnad boxeravel existerar finns Sigurds namn i stamtavlorna. Hans avkomlingar har praktiskt taget dominerat de tyska Sieger-titlarna och avelsprogrammen. Bland hans främsta söner kan nämnas Weltsieger Faschinger v. Neu-Drosedow, Sieger Zero v. Dom, Ch Xerxes v. Dom och den framstående avelshunden Zorn v. Dom

samt bland döttrarna Siegerin Yva v. Marienhof och Siegerin Zeila v. Dom.

Hans avkomlingar har visat att Sigurds nedärvningsförmåga sträcker sig till tredje och fjärde led och mer än hos någon annan avelshund har hos Sigurd förenats en perfekt balansering av kraft och elegans. Hans söner Zorn och Xerxes har visat sig vara ytterst värdefulla för aveln, Xerxes som far till Ch Dorian v. Marienhof nr 28320, Sieger Cyrus v. Marienhof nr 27820 och den charmanta tiken Anette v. Haldenhof nr 55656. Zorn har lämnat *Ch Lustig v. Dom nr 29518* och Siegerin Dina v. Uracher-Wasserfall. Både Dorian och Lustig har sålts till Amerika liksom även Sigurd v. Dom. Av bildmaterialet i amerikanska hundsporttidskrifter syns amerikanerna ha väl förvaltats sitt dyrbara pund eller kanske vi ska säga dollar. Hur som helst står den amerikanska boxern mycket högt.

I Tyskland dominerar von Dom-kenneln eftertryckligt. Om kanske hälften av ett års registrerade boxer är av von Dom-blod, så är praktiskt alla Sieger av detta blod, vilket bevisar att den andra hälften av uppfödarna

Ovan *Ch Sigurd vom Dom*; närmast t.h. *Ch Lustig vom Dom* och *Zorn vom Dom* samt längst t.h. *Ch Dorian vom Marienhof*.

Left, *Lustig v Dom* and sire (to his left), *Zorn v Dom*. Right *Dorian v Marienhof* - (at age of 13 mos.). Three great boxers in Germany in the year 1934-35.

Något om GRÖNLANDSHUNDAR

Grönlandshunden har i Sverige varit en tämligen okänd ras. Enstaka exemplar dyker upp då och då, men de visas sällan på utställningar, och lika sällan får man höra vad de gå för och hurdana de äro i praktiska livet. I polarlitteraturen får man veta både att de äro stora speshundar och att de användas som draghundar, och det har ofta sagts att grönlandshundarna äro vilda bestar som det ej går att få rumsrena eller sätta dressyr på.

Från Västgrönland har jag för ett par år sedan importerat fyra stycken grönlandshundar, och enligt den uppfattning jag fått av dessa och deras valpar bete de sig i stort sett som vanliga civiliserade hundar. Vilda äro de visserligen, men detta endast i bemärkelsen livliga, ivriga och glada. De slåss gärna både med varandra och med andra hundar, men detta ligger i deras natur som primitiva djur, vilka äro vana att klara sig själva och ej ha en husse eller matte som skyddar dem mot allehanda faror. Som slagskämpar äro de utomordentligt farliga, ty de tycks veta att det inte lönar sig att bita i en tjock halskrage, utan hugga med förkärlek i buk eller ben. Gentemot människor har jag däremot aldrig sett några hundar så beskedliga som dem jag importerat och deras ättlingar. Aldrig ett försök till skarphet eller aggressivitet — inte

ens vid matfatet — aldrig en morgning mot en människa, endast vänlighet och kelsjuka. De äro faktiskt i detta hänseende beskedligare än cockerspaniels. Detta gör dem odugliga till vakhundar, ty kommer någon stå de endast och vänta på att bli klappade eller smygga sig undan om de vädra något farligt eller mystiskt.

Trots att de knappast kunna skälla ordentligt äro de inte särskilt tysta av sig, i varje fall inte om man har flera, ty de ha lätt att yla och göra det helst ensamt.

Beträffande rumsrenhet och dressyr kan man nog säga att de uppföra sig som de övriga brukshundsraserna. De äro intelligenta och villiga, ehuru de genom sin beskedlighet mot människor lätt bli blöta och krypande, varför det erfordras en viss försiktighet och mycket vänlighet. Inget enda av de exemplar jag sett kan man kalla för hårt. Appell-dressyr ta de lätt. Gott spårsinne ha de också. Som rapport- eller sjukvårdshundar har jag aldrig provat dem, men enligt uppgift lär armén skola undersöka möjligheterna att använda grönländare till detta i fjälltrakterna.

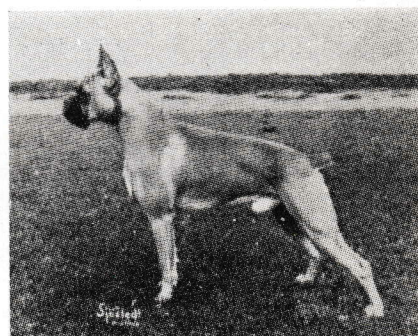
Som draghundar stå de i särklass. De ha ju också varit draghundar generation efter generation i hundratals år, och därvid har det utkristalliserats en typ som är mest ändamålsenlig när det gäller dragning under hårda för-

aldrig kom underfund med uppfödningens svåra konst. Stockman har visat vägen, och om man studerar härstamningar och blodslinjer noga, så kan man säkerligen undvika många fallgropar på vägen mot målet — den nästan fulländade hunden. Jag skriver med avsikt "nästan fulländade", ty fullkomligheten är som bekant ouppnåelig.

I Sverige har boxern nått en mycket god genomsnittstyp och vi får hoppas att uppfödarna går in för att ytterligare höja kvalitén, öronkuperingsförbud och andra hinder till trots. Och låt oss alla ständigt ha i minnet, att det är de goda hundarna av i går och i dag, som gör morgondagens vinnare till verklighet.

Augusti 1948.

P. Ceder, C. Andreason.

En av de sista länkarna i utvecklingskedjan, Dsk Ch Rolands Kadett. Uppfödare köpman H. A. Fogelberg, Malmö.

Författaren till denna artikel, ingenjör C. von Krusenstierna, med ett spann grönländshundar i Sälenfjällen.

(Foto: B. Rosengren)

hållanden. De äro inte särskilt snabba, utan hålla sin jämna lunk, men bli de vältränade äro de mycket uthålliga, och de tåla vilket väder som helst. På Grönland vistas de ju utomhus året runt. De tycks ha dragningen i blodet som ingen annan ras. När jag skulle börja vänja två fem-månaders valpar vid seldon och låta dem i tandem dra en tom liten sportpulka satte de från första stund sådan fart att jag var tvungen att kasta mig i pulkan, och det bar i väg en kilometer eller så utefter skogsstigen innan de lugnade sig. De visade inte ett spår rädsla varken för selarna eller pulkan. Det var ingen rusning i panik utan målmedveten dragning i pur glädje.

Framför pulka eller släde gå de lika gärna före som efter föraren, om de köras i enspann. I flerspann däremot kan de ibland hetsa upp varandra till en otrolig iver, och särskilt i starten kan det ibland vara svårt att bemästra dem. Bara en av dem vänder på huvudet eller gör någon nästan omärklig rörelse känner

**Förmå alla hundägare
att ingå som medlemmar
i S. B. K.!**

de andra det i draget och fattar det som startsignal, och så bär det iväg. Men stallmodigheten går ju snart av dem, och så faller de in i "diltent", d.v.s. den vanliga lunken, som de tyckas kunna hålla mil efter mil. De ha också den goda egenskapen att de kunna både arbeta och hålla sig vid gott hull på avsevärt mindre mängd mat än en brukshund av motsvarande storlek och tyngd.

På Grönland användas de också som jakthundar vid jakt på det vilda som finnes att tillgå, myskoxe, isbjörn, säl m.m., och här borde de kunna vara användbara på älg i likhet med de övriga större spetshundraserna. Riskan finns kanske att de vilja jaga på förfäders vis och anfälla älgen. Ute i skog och mark äro de emellertid mycket tysta, och som kopplad hund att spåra upp älgen med äro de säkerligen förträffliga, ty god näsa finnes och jaktlust också.

C. A. von Krusenstierna.

Kynologiskt huvudbry

1. Vad menas med vargklor?
2. Kan collien vara släthårig, och är den i så fall erkänd såsom ras?
3. Kan en hund ha kattfötter?
4. Karon färjade de döda över floden Styx enligt den grekiska mytologin. Vad hette den trehövdade hund, som vaktade ingången till dödsriket?
5. Mask hos hund förekommer som bekant ofta. Kan något slag av mask vara önskvärd?
6. Vilken munkorden för osökt tanken på hundar?
7. Med vilka hundraser står följande namn i intimt samband: a) Charles, b) v. Stepanitz, c) Stockmann?
8. Nämn namn och ras på två nu levande berömda amerikanska filmhundar.

(De rätta svaren återfinns på sid. 84)

UTSTÄLLNINGSPUTS

Ur det tyska kynologiska fackorganet "Der Rassehund" årg. 1 (1948) nr 2 saxes vi följande intressanta artikel om **trimning och förberedelser för utställningar** av M. v. Fischer-Trammingen, med två skisser av författaren.

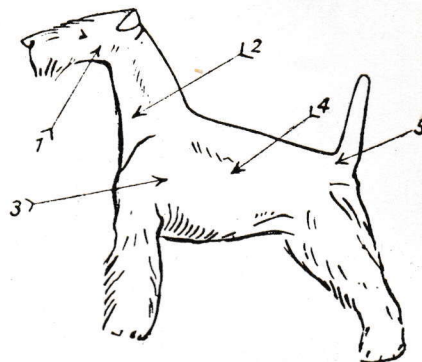
*

Det torde vara lika självklart att låta de strävåriga och korthåriga rashundarna då och då undergå trimning och skötsel på något trimningsinstitut eller hemma som det är för deras ofta vackra och välvårdade ägarinnor att med jämna mellanrum uppsöka frisören.

Trimningens primära ändamål är att under hundarnas fällningstid snabbt avlägsna underull och dött täckhår och därigenom påskynda hundens naturliga funktioner och det nya hårets snabba återväxt. Hos strävåriga hundar räcker det inte att bearbeta pälsen med kam och borste, utan man måste ovillkorligen ta till trim-kniven.

För att kunna utställningstrimma en sträv-, lång- eller korthårig hund är förutsättningen den att man känner till den ifrågavarande rasens karakteristiska utseende så att man genom trimningen arbetar fram och poängterar de typenliga partierna. Varje ras fordrar sin egen trimning. En foxterrier trimmar man sålunda icke på samma sätt som en skotte. Om den som utför trimningen även har en konstnärlig blick för varje ras, särprägel är detta en stor fördel.

Strävåriga hundar måste före en utställning trimmas i etapper, ty håret behöver olika lång tid för att växa ut. I största allmänhet börjar man ungefär fyra veckor före en utställning med att trimma hals och rygg mycket kort. Efter ytterligare två veckor fortsätter man med huvud, skuldror bakdel och svans. Genom detta förfaringssätt har domaren aldrig någon anledning att anmärka på för kort päls. För att inte för mycket hår skall gå förlorat i skägg och på fram- och bakben trimmas dessa delar helt lätt strax före utställningen. Genom daglig borstning "dresseras" håret dessutom så, att det verkar typiskt för rasen. Långt och kraftigt hår på benen framhäver dessas grovhet och ger en tilltalande silhuett. Finns det bara hår på hunden så kan en skicklig trimmare modellera fram ett fullständigt mästerverk. Konstnärlig trimning

hör ej till de otillåtna medlen, ty en skicklig domare får ej låta sig bedragas av denna. I en del länder har trimningen emellertid blivit så förkonstlad att domaren egentligen nästan är tvungen att kasta hunden i sjön för att rätt kunna bedöma dess anatomiska form utan den tillrättalagda "klädedräkten". På t. ex. en riesenschnauzer fordras en nästan onaturligt svängd underlinje. Av detta följer att man knappast rör håret på bröstets undersida under det att håret på buken trimmas mycket kort.

Att trimma en hund är att taga på den högtidsdräkten till kynologiens stora möte, och det åligger var och en att visa fram sin hund så fördelaktig som möjligt för att hedra domaren. Ty — även den största kynologiska seger utan trimning kommer alltid att verka ofördelaktig eller ofullkomlig.

Mycket svårare än trimning av strävåriga hundar är trimning av **korthåriga brukshundar**. Jag fick för en tid sedan vid en stor utställning av korthåriga tjänstehundar i Hamburg ånyo belägg härför. Vid denna utställning gjorde särskilt de gamla beprövade brukshundsveteranerna icke det intryck de skulle ha kunnat göra om de trimmats en smula. Det är självklart att djur, som tränas hårt och vistas mycket ute, får en tjock och skyddande hårfäll. Där räcker det inte med borste och kam för att få bort vissa ojämnheter i pälsen betingade av för kraftig underull och ojämnyttillväxt av täckhåren. Här är en lätt bearbetning med trimkniven på sin plats. På besökarna, som icke voro vana att liksom domaren se på hundarna med "röntgenögon",

Ovan en otrimmad och t.v. en perfekt trimmad hund.

gjorde dessa topphundar genom sin mycket kraftiga päls på kinder, hals, svans och lär intryck av att vara gamla och ha klumpiga huvuden och tjocka halsar. Trimning i rättan tid hade återgivit huvudet dess ädelhet, halsen dess ungdomliga form och pälsen dess vackra glans, vilket allt är karaktäristiskt för rasen ifråga. En hanhund från Bremen ägd av en amerikan var ett under av kondition och trimning. För lekmannen framstod den utan jämförelse som "den bästa hunden", men trots detta och tack vare domarnas duglighet måste den stå tillbaka för en nioårig brukshundsegare och en sjuårig rikssegare. I jämförelse med "utlänningen" gjorde dock dessa båda arbetshundar ett minst sagt vulgärt intryck på publiken tack vare sin ovårdade päls.

Även när det gäller unghundar kan trimningen vara av stor betydelse. **Dålig öronställning** är ofta ingenting annat än "**kittlande hår**" i öronmusslan. Detta bör ses till av ägaren tills hunden vant sig därvid och öronställningen blivit korrekt.

För en regelrätt trimning fordras följande verktyg: trimkniv, Hauptnersax, kam för förarbetet, rakapparat med flera skarpa rakblad för att jämna ut och undvika "trappsteg" i pälsen, dolk och — en skicklig och känslig hand.

Var och en kan lära sig trimma men förutsättningen är att man lär sig det karaktäristiska hos rasen och de manuella greppen hos fackmannen.

Till hundens vård hör även skötseln av klor, tänder och hår. Klorna klipptes med en nageltång om hunden ej nöter av dem själv. Vid

tandbeläggning filar man löst med en nagelfil från tandkötet och nedåt. Då och då skall man borsta hundens tänder med en tandborste. Glansen i pälsen ökas naturligtvis av daglig borstning och kamning och genom att hunden får ordentlig motion. Beträffande s. k. "skugghundar" d. v. s. isynnerhet blå och bruna hundar, vars päls lätt bleks, bör dessa fjorton dagar före en utställning vistas så mycket som möjligt i skuggan och under denna tid icke bada och saltorka utomhus. Vidare bör man under denna tid dagligen gnida in pälsen med en fuktad lapp vätt med "Cuprez", det bekanta medlet mot ohyra i pälsen, vilket innehåller olja. Därigenom fördjupas färgen och pälsen får en vacker glans.

Att trimma och föra fram sin hund i bästa tänkbara form är en hövlighet såväl mot domare som publik.

Försäkra hundarna!

Svenska Ömsesidiga Kreatursförsäkringsbolaget i Oreberg har under första halvåret 1948 utbetalat ersättningar för 341 st. hundar enligt följande:

Valpsjuka	124 st.
Överkörda av bil	61 "
Överkörda av tåg	22 "
Försvunna	22 "
Förgiftning	22 "
Lungsjukdom	8 "
Drunknat	7 "
Mag- och tarmkatarr	4 "
Lamhet	4 "
Livmoderinflammation ..	4 "
Hälta	4 "
Hjärnlidande	3 "
Vådaskjutna	3 "
Svulstbildning	3 "
Öroninflammation	2 "
Bukvattusot & bukhinneinflammation	2 "
Benbrott	2 "
Eksem	2 "
Förlossningshinder	2 "
Hjärtfel	2 "
Övriga orsaker	38 "

Summa 341 st.

Där barn jag lekt

Ingegerd Fredin med sin schäfertik, Ch Hushagens Cora.

År 1929 då jag för första gången som åskådare fick se en dressyrkurs på Ringön i Göteborg fick min medfödda kärlek till hundar en obetvinglig makt över mig, som under årens lopp ytterligare förstärktes.

Tyvärr tillät mina föräldrar mig inte att själv äga någon hund men detta kunde inte hindra mig från att dressera en hund. Den på den tiden kända tävlingshunden, Champion Linde (schäfer), hade en husse som hette Frans Olsson och som hade en kennel på Ringön, där även Svenska Skyddshundklubben hade sitt dressyrfält. På denna kennel, som även var samlingsplatsen för hundsportfolk, fanns det alltid unghundar eller valpar, och dessa utgjorde ett tacksamt objekt för min lust att dressera. I början hade jag inte så stora pretentioner. Huvudsaken för mig var att få hålla i ett koppel, och jag kan ännu i dag komma ihåg den underbara känsla som genomströmmade mig när jag efter någon tid med några ord och smekningar kunde få hunden att följa mig som jag ville. För 11-åringen var det den inneboende instinkten för enad med vad jag lärde vid de äldres övningar som utgjorde rättesnöret när jag lärde valpen någonting.

Ett par år förflöt på denna kennel, och när sedan en lokalavdelning till Svenska Schäferhundklubben 1932 bildades här i Göteborg, anslöt jag mig till den eftersom schäfer var min favoritras. Alla träningskvällar och söndagar, i ur och skur, vinter och sommar, alltid fanns jag där och hjälpte de stora farbröderna vid träningen. Alltid fanns det någon

Red. har bett en av klubbens mest kända tävlingsförare att skildra sina intryck från sina tidigaste år som hundförare. Vederbörande är en dam och torde där till, när hon började tävla, ha varit den yngsta av alla på tävlingsbanan. De initierade gissar säkerligen lätt vem det är: Ingegerd Fredin.

som ville ha ett spår lagt, så det kunde bli många spår jag traskade varje träningskväll.

På den tiden utbildades de flesta hundarna till skyddshundar, och det var "hårda tag" över hela linjen. Jag tror nog att man nu för tiden tar mer hänsyn till hundens psyke än vi då gjorde. Nu utbildar vi ju också våra hundar inom olika grupper allt efter deras kynne och anlag.

De tävlingsförare man i dag möter på tävlingsbanan har nog lärt en hel del i fråga om att ta ett nederlag på ett rätt sätt i motsats mot tidigare, d.v.s. inte låta hunden med en avbasning umgälla ett misslyckande. Förr kunde det ofta syndas på den punkten och nog tyckte jag som liten flicka att hundförarna (inte alla) voro bra elaka mot sina hundar om de hamnade i kön på någon tävling. Nu får hunden efter ett misslyckande en klapp — och sedan blir det att komma igen till nästa tävling.

Jag brukade ofta tjänstgöra som sparläggare vid Schäferhundklubbens såväl officiella som träningsstävlingar. Jag kände mig som en mycket viktig och betydelsefull person vid dessa tillfällen och ansåg det vara ett mycket hedersamt uppdrag. Någon tanke på ersättning för nedlagt arbete hade jag inte och fick inte heller för klubben var fattig.

På dressyrkurserna som hölls fick jag ofta hjälpa till när där var någon matte eller husse, som hade någon särskilt livlig hund. Så höll jag på med mitt arbete inom klubben och offerade all min fritid på den tills jag blev så pass stor att jag måste tänka på min fram-

A N M Ä L R Ä T T!

Ett apropos till herrar och damer tävlingsförare

Inför den stundande tävlingssäsongen, då så gott som varje söndag är upptagen om inte av två så åtminstone av en tävling i någon ända av landet, tillåter sig "kanslisten" att komma med en vädjan. Denna vädjan är säkerligen understödd för att inte säga framtvängad av Kennelklubben. **Uppgiv erforderliga fakta på anmälningssblanketterna.** Kalla gärna er hund för vilka smeknamn som helst men angiv dess enligt registreringsboken riktiga namn på anmälningssblanketten. Kennelklubbens registerkort, på vilka alla en hunds framgångar på såväl tävlings- som utställningsbanan skall införas är nämligen sorterade i bokstavsordning. Uppges en hund heta Tussi letar man naturligtvis på T. Så småningom kryper det kanske fram att hundens verkliga namn är Gyllenborgsviks Nebukadnesar och således endast går att finna på G. Men innan man kommit så långt att man hittat detta

tid. För att pröva på livet på landet gick jag en tid som lantbrukselev, men under hela tiden var saknaden efter en hund mycket stor. Först när jag var vuxen kunde jag skaffa mig en hund, och det blev min nuvarande Champion Hushagens Cora, som jag tränat upp till spårhund.

Hundsport ligger lika bra till för damer som för herrar och det passar även så gott som alla åldrar. Det viktiga är bara att intresset finns och att man förstår att ta hunden på rätt sätt. Det vore önskvärt och är viktigt att alla lokalavdelningar har en jourhavande instruktör på sina träningsplatser och att denne har ögonen öppna för och tar hand om dem som kommer dit för att få hjälp med sina hundar. På det sättet får klubben intresserade och läroaktiga elever, som med verklig iver går in för att göra sina hundar till prima tävlingsdjur och sig själva till duktiga hundförare, som bygger vidare på brukshundsarbetet, och det är ju det som är meningen.

Ingegerd Fredin.

klingande namn har arbetsordningen gått enligt den bekanta sagan om "Katten på råttan och råttan på repet och repet på . . ." vem det nu var, eller för att uttrycka det riktigt "Kennelklubben på Brukshundklubben och Brukshundklubben på tävlingsarrangören och tävlingsarrangören på sekreteraren i den lokalavdelning syndaren tillhör och sekreteraren på syndaren själv, d. v. s. hundägaren, som tycker det är för omständigt att säga "Nebukadnesar, hit" utan föredrar att säga "Tussi" vilket ju går bra, men dessutom föredrar att skriva det, vilket är värre. För oss. Och om er hund nu är så fin att den har ett kennelnamn så finns det väl ingen anledning att inte tala om det. Ni sätter ju inte själv ut enbart ert förnamn i telefonkatalogen. Och lika viktigt är det med stamboksnumret. Innan Kennelklubben ger sig på Brukshundklubben har den verkligen med hjälp av alla sina skickliga detektiver gjort allt för att få upp ett spår efter den problematiska hunden. När allt annat slagit fel är stamboksnumret den sista ledtråd Kennelklubben har. Ni vet kanske själva hur det är när man skall leta efter en person i telefonkatalogen, men ni vet inte riktigt vad han heter och inte vad han är men ni vet att han har telefonnummer 67 49 30. Är nu dessutom detta nummer fel och det skulle vara en etta i stället för en nolla kan det hända att man kommer fram till Jaktskallets Grip Tag, tax, Korpilombolo. Då — men först då brister Kennelklubbens tålmod och de sätter sig ned och skriver ett bistert brev fullt med frågetecken och utropstecken till Brukshundklubben och sedan sätter hela lavinen igång. I ett av de sista numren av tidskriften bad vi er hjälpa till att smörja hjulen. Att sända in felaktiga eller ofullständiga anmälningssblanketter är detsamma som att kasta sand i dem i stället. Vi vet att ni inte sandar dem med vilja men faktum är att en enda liten felaktig uppgift kan sätta en hel stab i arbete flera timmar. Om vi slapp detta onödiga och tidsödande arbete skulle vi kanske kunna hinna med många andra saker i stället, saker, som säkerligen i någon form skulle komma er själv till godo.

Vår veterinära frågespalt

Veterinär PER VIRIDEN, ledamot av centralstyrelsen, har välvilligt lovat besvara frågor från läsekretsen i denna spalt.

Fråga. Intresserad av upplysning om symptomen och behandlingen av ormbett på hund.

Erro.

Svar. Omkring bettstället (mestadels på nosen) uppstår en kraftig, ömmande, blårodningsansvällning, i vars centrum två intilliggande sår kunna iakttagas. Såren skäras upp med mindre korssnitt (rakblad bra), urkramas varligt och baddas med ammoniakvatten (ammoniak + vatten, lika delar). Då ormbettet hos hund icke är livsfarligt, är denna behandling i regel tillfyllest. Sjukdomstiden förkortas, om specifikt serum mot ormgift kan anskaffas och injiceras av veterinär.

Fråga. Vilket är bästa sättet att taga bort fästingar så att inte huvudet kvarstannar och förorsakar inflammation?

N. S.

Svar. Man bör inte draga bort fästingen, vare sig med pincett eller fingrarna utan vidare, ty i de allra flesta fall blir djurets mundelar fastsittande i huden och orsakar inflammation med klåda.

Enligt min erfarenhet är det bäst att insmörja fästingen med någon olja (förslagsvis s. k. djungelolja) och låta den sitta kvar. Oljan kväver djuret, och om det inte efter någon dag lossnat av sig själv, kan det lätt avlägnas.

Fråga. Önskar veta behandlingen av s. k. vattneksem, d.v.s. eksem, förorsakat av att hundarna bada för mycket.

Aina.

Svar. Man skiljer i allmänhet på två huvudgrupper av eksem, torra och fuktande. Det fuktande eksemet, som man också kan kalla vattneksem, uppträder mest på sommaren men uppkommer icke av den anledningen att hundarna bada utan har andra orsaker. Om hunden har klåda, t.ex. vid fästingsangrepp, och kratsar sig, uppkommer det fuktande eksemet lätt.

Behandlingen går ut på att avlägsna alla hår och sårskorpor (tvättning med vätesuperoxid för mekanisk rengöring) och använda torkande salva eller juder. Såret läkes bäst utan bandage. Viktigt är, att hunden förhindras slicka och riva i exemet.

Fråga. Kan en valpsjukevaccinerad hund vara smittförande? *Olle.*

Svar. Genom vaccinationen med specifikt valpsjukevaccin tillföres hunden valpsjukevaccin smittämne av svag giftighet. Hunden reagerar som regel med bl. a. temperaturförhöjning och katarrala symptom och kan därför överföra smitta till andra hundar. Håll därför hunden isolerad en tid efter vaccinationen. Isoleringstiden måste bestämmas från fall till fall, beroende på individens reaktion mot smittämnet. Vidare meddelas, att en valpsjukevaccinerad hund kan angripas av sjukdomen trots vaccinationen. Man får således ej tro, att all risk för valpsjukeinfektion och smittspridning är eliminerad i och med vaccination.

Kynologiskt huvudbry

(Svaren på frågorna på sid. 79)

1. Sporrar.
2. Släthårig collie är en erkänd ras med egen standard fastställd av The Smooth Collie Club of England.
3. Nej, naturligtvis inte, men standarden för åtskilliga raser föreskriver fast slutna tassar liksom hos katten.
4. Cerberus.
5. Javisst. För många raser, t.ex. boxern, föreskriver standarden svart mask, d.v.s. mörk pigmentering på nospartiet.
6. Dominikanerbröderna, vilka kalla sig "Herrans hundar" (av latinets Domini = Herren och canes = hundar).
7. a) King Charles Spaniel, b) schäfer, c) boxer.
8. Asta, strävårig foxterrier, och Lassie, collie.

1948 ÅRS RIKSSEGRARPROV
anordnas av SBK:s Stockholmsavdelning
söndagen den 3 okt. i Helenelund.
Tävlingarna börjar kl. 8.00. Prisutdelning vid supén i Sportpalatsets festvåning.

Utställningar och bruksprov

Utställningar.

SKK:s utställningar:

Stockholm den 26.9 (anmälningstiden utgår den 15.9)

Linköping den 31.10. (Anmälningstiden utgår den 20.10.)

SKK:s utställningar:

Göteborg den 11—12.9.

Malmö den 9—10.10.

Stockholm den 23—24.10.

Boden i oktober.

(Anmälningstiden för SKK:s utställningar utgår i regel tre veckor före utställningsdagen.)

Bruksprov.

SBK:s Stockholmsavdelning (apell-, spår- och sjukvårdsklasserna) 5.9.48.

SBK:s Borlängeavdelning (appellklass samt nybörjarklass för spår- och rapporthundar) 19.9.48.

Mellersta Hallands Brukshundklubb (alla klasser) 26.9.48.

SBK:s Stockholmsavdelning, rikssegrarprov 3.10.48.

SBK:s Västeråsavdelning (appellklass) 9.10.48.

SBK:s Västeråsavdelning (övriga klasser) 10.10.48.

SBK:s Halmstadsavdelning (alla klasser) 10.10.48.

Föreningen Brukshundarna (alla klasser) 10.10.48.

SBK:s Boråsavdelning (alla klasser) 17.10.48.

Västeråskretsens Hemvärnshundar (alla klasser) 17.10.48.

SBK:s Göteborgsavdelning (alla klasser) 24.10.48.

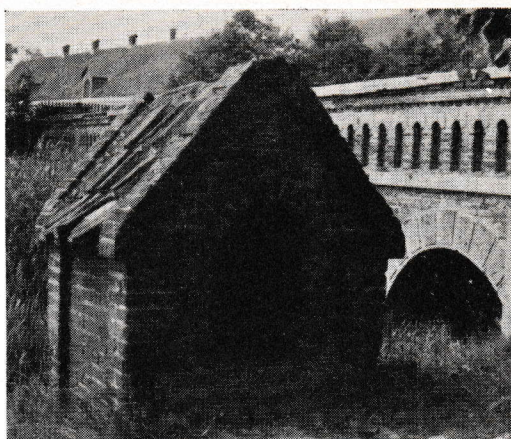
SBK:s Södertäljeavdelning (alla klasser) 24.10.48.

SBK:s Eskilstunaavdelning (apellklass) 24.10.48.

SBK:s Hälsinborgsavdelning (alla klasser) 21.11.48.

SBK:s Nynäshamnsvdelning har *inställt* sina bruksprov den 19.9.48.

Anmälningstiden till samtliga prov utgår måndagen före den söndag proven skola äga rum. Efteranmälningar emottagas icke.

En gammal hundkoja

Red. har från konsulent Eric Söderström, medlem av Borlängeavdelningen, mottagit ovanstående bild jämte följande kommentar.

Under en bilresa på Jylland under juli kom jag bl. a. till slottet Gammel Estrup. Detta byggdes i början av 1300-talet men har av stilen att döma tydligen om- och tillbyggt någon gång under 1600-talet. På vardera sidan av bron, som leder till slottsporten, finns en murad hundkoja. Dessa hundkojor synas ha uppförts samtidigt med ombyggnaden av slottet och tillhöra därför troligen de äldsta dylika, som bevarats till vår tid. Av storleken att döma ha kojorna hyst stora hundar, varom även de kraftigt tilltagna kopplen vittna. Båda kojorna ha väl motstått tidens gnagande tand.

UTSTÄLLNINGEN I LINKÖPING 31 OKT.

Beträffande denna utställning gäller samma bestämmelser som för Sundsvallsutställningen (se sista omslagssidan). Anmälningstiden utgår den 20 oktober. Rekvisition av blanketter sker hos SBK:s kansli eller hos SBK:s Linköpingsavd., Fanjunkare Stig Lundberg, Götgatan 48 C, Linköping.

Ändrad utställningsplats!

Mässhallarna

Lidingövägen 10, Stockholm

P. M.

Anmälningstiden
förlängd
till den 20 sept.

för SBK:s utställning i Stockholm den 26 september 1948

Utställningsplats: LV 3. Ingång från slutet på Valhallavägen vid Gärdet.

Vaccinations- och veterinärintyg skola uppvisas vid veterinärbesiktningen på utställningsplatsen. Veterinärbesiktningen börjar kl. 7.00 utställningsdagen. Vaccinationsintyget skall vara utställt minst 2 månader före utställningens början eller senast den 26 juli 1948. För enkelhetens skull kan uppgift om att hunden vaccinerats mot valpsjuka införas i hundens registreringsbok. Uppgiften skall dock vara underskriven av vederbörande veterinär. Veterinärintyget skall vara utfärdat någon av dagarna 20—25 sept.

Prisbedömningen börjar kl. 9.00, vid vilken tid alla hundar måste vara på sina platser, och slutar kl. 17.00 med prisutdelning.

Utställningsavgifter: Anmälningavgiften är för enskild hund Kr. 15:— för en klass och Kr. 10:— för vardera av de följande. För grupp i uppfödarklass och för avelsklass ingen avgift. För icke tidigare registrerade hundar skall originalstamtavla bifogas anmälan samt förutom utställningsavgift även registreringsavgift, Kr. 8:—, insändas. Registrering i samband med utställning är obligatorisk. Samtliga utställningsavgifter skola insändas till Svenska Brukshundklubben, Centralstyrelsen, Stockholm, Postgironummer 19 69 52.

Anmälningblanketter skola rekvireras hos SBK:s kansli, box 5029, Stockholm 5. tel. 67 60 15.

Entrébiljetter Såsom entrébiljetter för utställarna gälla de nummerlappar, vilka varje utställare få sig tilldelade för varje hund och vilka nummer motsvara katalognumren.

Anmälningstiden utgår onsdagen den 15 september 1948. **Efteranmälningar** emottagas icke.

Medlemskap i Svenska Brukshundklubben erforderligt.

Klassindelning. Hund, vars ålder icke överstiger 15 månader, får endast anmälas i **ungdomsklass**. Hund, vars ålder överskrider 15 månader, skall anmälas i **öppenklass**. Hund, som vid någon tidigare utställning redan erhållit 1:a pris i öppen klass bör direkt anmälas i **segrarklass**. Den bedöms dock först i öppen klass utan att någon särskild avgift för denna upptages. Erhåller hund vid denna utställning för första gången 1:a pris i öppen klass kan den efteranmälas till segrarklass mot en avgift av Kr. 10:—, vilken avgift upptages av ringsekreteraren i utställningsringen. I brukshundsklass kan hund anmälas om den inom 2 år vid officiellt bruksprov blivit godkänd i lägst nybörjarklass eller innehar armécertifikat. Erhåller hunden emellertid lägre pris än 2:a pris i öppen klass på denna utställning kan den ej bedömas i brukshundsklass. Anmäles hund endast i brukshundsklass bedömes den automatiskt i öppen klass utan att någon särskild avgift för denna upptages. Förutsättningarna för att hund skall få anmälas direkt till brukshundsklass är att den vid tidigare utställning erhållit minst 2:a pris i öppen klass.

Prisdomare. Boxer — civilingeniör C. A. Carring, Collie — köpman Axel Hellgren, Dobermanpinscher — civilingeniör B. Dahlin, Riesenschнауzer — civilingeniör C. A. Carring, Rottweiler — direktör Carl S. Bjurstedt, Schäfer (hundar) — kapten Edmund Natunen, Schäfer (tikar) — herr N. E. Toivonen.

Lösnummerpris 1 krona

BRUKS HUNDEN

ZARA AV NORBERGA
 2414/47 e Zero av Nor-
 berga 4779 VV u Ch Jea-
 nette av Norberga 9507
 VV, 1:a ökl, 1:a skl, cert,
 Hp, SKK Norrköping 48,
 1:a ökl, 4:e skl, SBK
 Sthlm 48. Uppf. fru
 Astrid Källberg, Stock-
 holm, äg herr K. Angle-
 rud, Tunnländsvägen 50,
 Åkeslund, tel. 26 46 14.
 (Foto: C. Andreasson)

BRUKS HUNDEN

ZARA AV NORBERGA
 2414/47 e Zero av Nor-
 berga 4779 VV u Ch Jea-
 nette av Norberga 9507
 VV, 1:a ökl, 1:a skl, cert,
 Hp, SKK Norrköping 48,
 1:a ökl, 4:e skl, SBK
 Sthlm 48. Uppf. fru
 Astrid Källberg, Stock-
 holm, äg herr K. Angle-
 rud, Tunlandsvägen 50,
 Åkeslund, tel. 26 46 14.
 (Foto: C. Andreasson)

Tidskriften "BRUKSHUNDEN"

Utgivare: SBK:s Centralstyrelse, Box 5029, Stockholm 5

Ansvarig utgivare: Kriminalöverkonst. Sigfr. Sund.

Redaktör: Kamrer Arvid Malmqvist.

Skattmäst.: Kontorschef Th. Berneck.

Centralstyrelsens kansli är öpp. kl. 11.00—
16.00 Tel. 67 60 15.

Centralstyrelsens postgiro 196952

Svenska Brukshundklubben är associerad med Svenska Kennelklubben (SKK) och ansluten till Centralförbundet för befälsutbildning (Cfb).

Annonspriser:

1/1 sid. (200×140 mm)	100:- kr.
1/2 sid. (100×140 mm)	60:- kr.
1/4 sid. (100×70 mm)	35:- kr.
1/8 sid. (50×70 mm)	20:- kr.
1/16 sid. (25×70 mm)	10:- kr.

millimeterpris 40 öre på enkel spalt

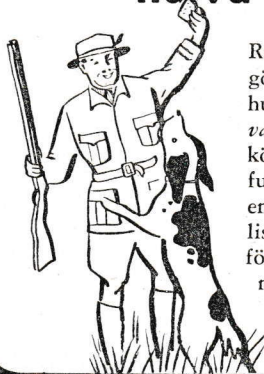
Annonsorder och manuskript skola vara redaktionen tillhanda senast den 28 för att med säkerhet kunna inflyta i nästa månads nr

E. Olofssons Boktryckeri AB, Stockholm 1948

Gynna annonsörerna!

Tonnys

köttmjölskex är halva hundfödan

Ras och ålder ha avgörande betydelse för hundens kost, men i varje fall är Tonnys köttmjölskex en värdefull ingrediens. Det är en produkt av animaliska och vegetabiliska födoämnen, som ge bästa näring åt muskulatur och benbyggnad. Begär Tonny-Kexen.

A.B. TENGERS
HUNDBRÖDSFABRIK
LIDINGÖ

Utställningar och bruksprov

Utställningar.

SBK:s Linköpingsavdelning, (Fanjunkare Stig Lundberg, Götgatan 48 C, Linköping) den 13.10.

Bruksprov.

SBK:s Boråsavdelning — alla klasser — (Personalchef bror Eskel, Ramnavägen 6, Borås, tel. 13969) den 17.10.

Västeråskretsens Hemvärnshundar — appellklass — (Herr O. G. Haglind, Linnégatan 3 A, Västerås, tel. 36921) den 16.10.

Samma avdelning — övriga klasser — den 17.10.

SBK:s Göteborgsavdelning — alla klasser — (Polisman Gösta Longard, Spaldingsgatan 11, Göteborg, tel. 18 44 74) den 24.10.

SBK:s Faluavdelning — appellklassen — (Poliskonstapel Rolf B. Fritze, Sturegatan 89 A, Falun) den 24.10.

SBK:s Eskilstunaavdelning — appellklassen — (Herr Folke Wahlström, Kungsvägen 27, Eskilstuna, tel. 35341) den 24.10.

SBK:s Södertäljeavdelning — alla klasser — (Herr Martin Norman, Norsäter, R 616 B, Södertälje, tel. 24774) den 7.11.

SBK:s Alingsåsavdelning — appellklassen — (Ingenjör T. Darfors, Nordostpasagen 3 B, Alingsås) den 7.11.

SBK:s Hälsingborgsavdelning — alla klasser — (Herr Bengt Bengtsson, Lerbergsvägen, Höganäs) den 21.11.

Anmälningstiden till samtliga prov utgår måndagen före den söndag proven skola äga rum.

Vid Linköpingsutställningen har klubben nöjet presentera ordföranden i Dansk Schäferhundsklubb, konsulent Börge Rasmussen, såsom prisdomare för schäfer. Under en tidsperiod av något över ett år kommer sålunda schäferhundstävlingarna att ha kunnat glädja sig åt prisdomare från de samtliga fyra nordiska länderna. De svenska schäferhundägarna bör begagna detta tillfälle att uppvisa den svenska schäferhundstämman för den danske experten. Om mer än 60 hundar anmäls i schäfergruppen kommer ungdomsklasserna att dömas av direktörsassistent Sven Hydén, Stockholm.

BRUKSHUNDEN

Organ för avel och dressyr av raserna:

BOXER, COLLIE, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Årg. 9

19

48

Nr 10

RIKSSEGRARPROVET

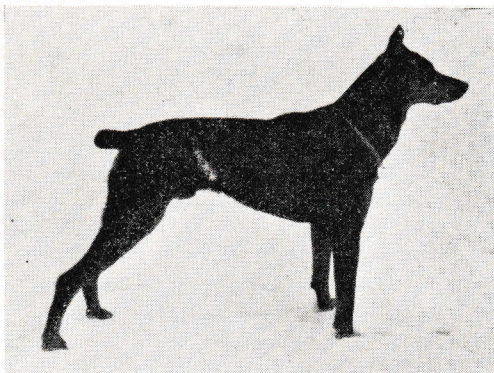
1948 års rikssegrarprov ägde för tredje gången rum på Järvafältet utanför Stockholm den 3 oktober. Deltagarantalet var relativt gott med 8 spårhundar, 6 rapporthundar och 4 skyddshundar men tyvärr inga sjukvårdshundar, vilket är ett bland många bevis på att denna sista i och för sig viktiga och intressanta tävlingsgren för närvarande är föga lockande.

För att börja med ett mellanaksreferat hade klubben glädjen att chefen för Kungl. Veterinärhögskolan, överdirektör Bouveng, med stort intresse följde tävlingarna och begagnade tillfället att av centralstyrelsens ordförande, civilingenjör Bjuke, få informationer om SBK:s verksamhet. Chefen för arméhundväsandet, överstelöjtnant Wallman, var som så många gånger tidigare en gärna sedd gäst vid provet, som även följdes och i visst hänseende underlättades av I 1:s tjänstehundofficer, kapten Lindberg. Klubben hade även äran att såsom provets fullmäktige utnyttja f.d. överkonstapel Arvid Johansson. Pressen ägnade provet en ovanligt stor uppmärksamhet, bl. a. var C. F. B:s redaktör Schulze närvarande som referent.

Stockholmsavdelningens anordningar för provets genomförande, för publik, funktionärer och gäster var berömvärda. På ett skickligt sätt hade ledningen lyckats få tillräckligt svängrum trots pågående smärre manövrar och skarpskyttetävlingar alldeles i närheten.

Hundarnas prestationer var nog något sämre än vid ett par tidigare tillfällen; kanske inverkade denna gång den starka blåsten och störande störtskuren. Särskilt spåren avverkades mindre skickligt än vanligt.

Svenska spårhundssegraren, schäfertiken Säterjäntans Ondra, utförde ett helt förstklassigt spårarbete så långt spåret kunde följas med bra upptag och säkert arbete. I sakspåret gick hon dock förbi 2:a föremålet och fick endast med berömd godhet. Även i appellen var hon förstklassig och vann rättvist. De fyra följande hundarna, Ch Aia, Zenta, Pontus och Bonnie av Caesar, lägo relativt nära varandra. Aias första spår utarbetades helt men sista apporten saknades. Hon var långsam i läggande, snuddade vid häcken i hoppet och var svag i skallgivning, men i övrigt var hon alltjämt av hög klass. Zenta var något osäker i början av spåret men blev successivt bättre, fann samtliga föremål och arbetade energiskt. Hon var ej genomarbetad i appellen och var särskilt dålig i olika slag av apportering. Pontus spårade lugnt och bra i början men tappade bort sig vid sista vinkeln och kunde endast godkännas på första spåret. Det andra var perfekt. Hans appell var glänsande utan svaga punkter och förarens uppträdande lugnt och föredömligt. Bonnie av Caesar är en ivrig spårare men för energisk. Ett allvarligt tappt i första spåret gav endast godkänt i överkant och i personspåret

Master Kid 6917 VV.

gjorde hon smärre avvikelser. Förstklassig appell. Lord slutligen var för ivrig vid spårningen och föraren dirigerade hunden för mycket så den blev nervös. Hunden klarade alla moment utom platsliggande men är ännu ej genomarbetad. Två hundar underkändes, delvis därför att förarna trodde sig veta mer om spåren än hundarna.

I rapporthundsgruppen underkändes tre hundar, varav två sannolikt därför att förarna ej begagnade droppflaska. Segrare och överlägsen sådan blev riesenschnauzern Ch Prince Noir, som vanligt skickligt framförd. Han hade en relativt god tid på sträckan, 20 minuter, var lugn och säker samt utförde appellen utan särskild anmärkning. Branthems Bonzo var nästan 3 minuter långsammare men visade säkerhet i arbetet. Han reagerade i skottprovet och var svag i platsliggande. Portos av Asabo var tveksam i rapportarbetet men är snabb när han vill. Med större arbetsvilja hade han kunnat vara överlägsen. Appellen var genomgående rätt svag med noll i framåtsändande.

Skyddshundssegrare och dagens bästa hund blev dobermannpinschern Master Kid, som var bra i allt utom dubbelretning. Med mindre iver hade han fått ännu flera stora A. Kid är relativt ung och bör bli ett trumfäss i landskamper. Föraren har naturbegåvning för hundtävlingar. Ch Björn och Ch Roy av Wennberga kom denna gång till korta på grund av för stor bitlusta. Roy var dessutom sen att släppa taget. Han missade även spåret, vilket troligen berodde på att föraren dirigerade hunden fel trots att denne var på rätt väg. Appellen för båda var genomgående

god och förarna säkra. En hund misslyckades.

Stockholmsavdelningens energiska matmamor fick blommor i stället för välförtjänta rikssegrartitlar.

Sven Hydén.

Ernst Guldbrandsson.

1948 års rikssegrare

SVENSK SKYDDSHUNDSSEGRARE 1948 —
Master Kid 6917 VV, äg polisman Inge Ahlund, Västerås. Inteckning i Suomen Palveluskoiraliittos vandringspris för bästa prestation vid rikssegrarprov, 670 p.

SVENSK RAPPORTHUNDSSEGRARE 1948
— Ch Prince Noir 561 RR, äg herr Isidor Carlsson, Stockholm, 449 p.

SVENSK SPARHUNDSSEGRARE 1948 — Säterjäntans Ondra 5122 UU, äg herr Einar Öhrn, Stockholm, 567 p.

Ovan Ch Prince Noir 561 RR. — T. h. Säterjäntans Ondra 5122 UU.

PÅ DOBERMANNSPÅRET

De moderna hundraserna är ej sedan urminnes tider konstanta sådana utan av mänskliga skapade bastardraser, som renodlats och förädlats. Utan människans kontroll över aveln skulle våra högt förädlade stammar snabbt urarta och sammansmälta till obestämda urformer. Det föreligger dock knappast någon risk att så skall bli fallet, därför att hunden för människan är en outhärlig kamrat och följeslagare och dessutom erbjuder den ett oerhört plastiskt material för den mänskliga skapardriften. Ett utmärkt exempel härpå är dobermannpinschern.

Sådan vi ser honom i dag, vaken och livlig till sin karaktär, med stolt resning och flotta rörelser, en ädling i varje tum, utgör han en bestickande syn. Vägen fram till den ädla, harmoniska och samtidigt bruksdugliga typen har emellertid varit lång och svår, och resultatet kan med fog betecknas som en rent konstnärlig seger — andens över materien.

Bäste läsare, följ med på spåret tillbaka och låt oss söka finna något av den lera, som konstnären använt vid sitt skapande!

Vi börjar med den hund som år 1948 står som den ledande avelshunden i Amerika med 22 st championavkomlingar. Får vi presentera USA-champion *Dictator v Glenhugel*, med nedanstående härstamning.

Vid endast 6 1/2 års ålder och under 3 1/2 års avelskarriär har *Dictator* ristat sitt namn

Ch Blank v d Domstadt	{ Sgr. o. ch. Muck v Brunia Cora v d Ruppertsburg
Sgn. o. ch. Ossi v Stalheim	
	{ Sgr. o. ch. Troll v d Engelsburg Kleopatra v Burgund

i dobermannpinscherns historia. Av hans 22 championavkomlingar har 12 nått titeln innevarande år och dessa är fallna efter tio olika tikar! Ägare till *Dictator* är Capt. o. Mrs. Bob Adamson, New York och uppfödare Mr. John F. Cholley, Canton, Ohio.

Från dagens dobermann förflyttar vi oss tillbaka till år 1928. Som detta års modell väljer

T. v. Ch *Dictator v Glenhugel*. — Ovan *Alraune v Abendrot*.

vi den tyska brunröda tiken *Alraune v Abendrot* DZ 42959 (e *Hamlet v Herthasee* u *Bona v d Löknitz*). Denna tik var av bestickande skönhet och fadern *Hamlet* en av sin ärgångs (1926) bästa hundar, som lämnat en glänsande avkomma.

Vi följer spåret vidare tillbaka och stannar år 1921 för den holländska hunden *Favorit v d Koningstad* DZ 24744, brunröd hane (e

T.v. Favorit v d
Koningstad. —
T.h. Lux v d
Blankenburg. --
Nederst Edel-
blut v Jägerhof.

Carlo v d Koningstad u Angola v Grammont). Denne exporterades tidigt till Amerika, där han blev av utomordentlig betydelse för aveln genom sin eminenta nedärvningsförmåga. Han var en mycket kraftig hund — storleken nästan i överkant — med stark benstomme och ett uttrycksfullt, långt och ädelt mejslat huvud. Somliga amerikanska uppfödare anser honom vara den bästa import Amerika erhållit. I Holland lämnade han få men goda avkomlingar.

År 1918 är historiskt. Det första världskriget tog äntligen slut och samma år föddes den hund, som skulle bli typen för den nuvarande dobermannen, nämligen *Lux v d Blankenburg* DZ 6560 (e Burschel v Simmenau u Asta Voss). Lux hade en muskulös och senig kropp med goda proportioner. Huvudet var något "ramskopf" och skuldrorna något lösa. Bröstdjupet kunde också ha varit bättre. Han var en riktig bråkmakare och dessutom bitsk. Emellertid nedärvde han huvudsakligen sina förtjänster på sin avkomma, och själv var han med sin väl avvägda blandning av "Ilm — Athen" — "Edelblut"-linjerna bestämd att bli en av dobermannrasens hörnpelare. Början var emellertid inte så lovande. Under de första fyra levnadsåren misslyckades han ständigt, men sedan kom hans glänsande karriär som utställnings- och avelshund. De linjer, som utstrålar från honom, äro talrika och det är svårt att få en överblick över dem. Hans bästa avelspartner var troligen Lotte v Röneckenstein, som blev mor till de nästan oövervinnliga Alto och Ari v Sigalsburg samt Lux II och Lotte II v Simmenau. Andra förstklassiga avkomlingar efter honom i Tyskland var Claus v Sigalsburg, Lux v Friedelschloss och

Mia v Stresow. Under en följd av år var hans blod dominerande inom den tyska aveln, och hans bättre avkomlingar förde linjen vidare med den äran. Lux dog i Amerika vid 14 års ålder.

Fortfarande bakåt — året är 1913. Trots gammalt skrock med siffror var detta ett gott år för den tyska aveln. Många förstklassiga hundar föddes, men alla kommer i historisk belysning i skuggan av *Edelblut v Jägerhof*

DZ 469 (e Modern v Ilm—Athen u Tatjana v Jägerhof). Denne skönhetsfantom och mycket anlitade avelshund var utslagsgivande för den dåtida aveln och hans namn kan återfinnas i nästan varje dobermannstam i världen. Hunden hade givetvis sina fel, och det största var nog de lösa skuldrorna, vilka han samvets-
(Forts. sid. 103.)

SBK:s Stockholmsavdelnings

UTSTÄLLNING

den 26 september 1948

Stockholmsavdelningens utställning i Stockholms Mässhallar var ovanligt glansfull. Ösregnet från dan före dan höll andan i 12 timmar och tog sedan i med förnyad styrka. Kommissarien, verkmästare *Ernst Guldbrands-son*, hade inte glömt någon enda detalj och hade dessutom anskaffat den utmärkta utställningsplatsen. Mätte han inte ha skrämtes av det myckna arbetet i samband med arrangemangen utan ännu många gånger åta sig samma uppdrag. Inga "sydländska" scener utspelades i samband med domsluten, vilket är det bästa beröm en domare kan få. Även gula och röda rosetter accepterades med jämnmod, och nedanstående prisdomarberättelser kanske ytterligare ökar förståelsen.

Som vanligt dominerades utställningen av schäfergruppen, som utgjorde över hälften av hela antalet utställda hundar med ungefär samma antal hundar som tikar. De båda finska domarna hade en svår uppgift när segrarhundarna skulle gallras ut ur grupperna av 1:a pristagarna i de öppna klasserna, där så gott som varje hund var en värdig segrarhund. Slutplaceringen var en fråga om detaljer. Glädjande var den stora anslutningen i brukshundsklasserna. Från tidigare utställningar har vi varit vana vid att en ensam hund stått i denna klass, där den rent automatiskt tilldelats segrarpriset. Nu var antalet anmälda hundar i denna grupp så stor att det föranledde centralstyrelsens vice ordförande att stört in i ringen och fråga om allt stod rätt till. Dessbättre gjorde det detta i överkant, ty om fler förstätt utställningsreglerna riktigt hade grupperna blivit ännu större.

Rottweilerdomaren, direktör *Carl S. Bjurstedt* från Oslo, beklagade att icke fler hundar ställt upp så att han kunde ha fått en klar bild av vad Sverige verkligen kan prestera när det gäller denna ras. Var det lilla deltagarantalet följden av ett ogrundat rykte om en alltför sträng bedömning? Och varför lät i så fall just tophundägarna sig skrämmas.

Framhållas bör att det inte endast är de utländska domarna som har monopol på sträng bedömning, vilket för övrigt framgår av att av 12 möjliga certifikat endast 4 utdelades, varav 2 av utländska domare och 2 av svenska. En bra hund ska för övrigt tåla en granskning av vilken domare som helst, vilken nationalitet han än må ha. Förutsättningen för att de fyra skandinaviska ländernas standards för de olika raserna icke ska gå allt för mycket i sär är att domarutbyte sker med jämna mellanrum.

Colliegruppen var med hänsyn till rasens popularitet anmärkningsvärt liten. Är det kravet på godkänt betyg i appellklassen som skrämmer ägarna? För några år sedan visade schäfern en betydlig karaktärsförsämring som en följd av att den blev "modern", och man frågar sig om collien håller på att gå samma väg. I så fall bör nämnas att segraren i årets vallhundsprov var en collie (inte bordercollie), varav framgår att denna ras verkligen har förutsättningar att bli en brukshund i detta ords bästa bemärkelse. Collieägarna bör även se upp med för lätta öron eller "rävöron", vilket tycks vara ett rätt genomgående fel.

I boxergruppen var domaren, civilingenjör *C. A. Carrington*, för första gången sedan femton år tillbaka åter hänvisad att döma samtliga färgvarianter gemensamt, en uppgift som med hänsyn till det heterogena boxer materialet icke var förenat med större svårigheter trots att kuperingsförbudet bidrog till att förvirra skönhetsintrycken.

Dobermannpinscher- och riesenschnauzergrupperna var anmärkningsvärt små. Är det även här kuperingsförbudet som avhåller uppfödarna från fortsatt avel? Förbudet är endast ett år gammalt men har redan visat skrämmande verkningar.

Till sist må nämnas att Stockholmsavdelningen med herr *Knut Törnkvist* som ledare framförde en livligt uppskattad uppvisningstrupp

av hög klass. Dagen efter blockerades SBK:s expeditionstelefon av hundägare som ville gå på dressyrkurs...

Här nedan följer de olika prisdombarnas berättelser.

BOXER.

Prisdombarn: Civilingenjör C. A. Carrington, Stockholm.

Arstavallens Peter 8934/47, äg åkare O. E. Stam, Uppsala. God, typisk, kraftig och välställd ungdom med bra vinklade ben och goda rörelser. Välskuret huvud, men typiska anlag till kinder, okuperad, något för ljusa ögon och bra bett. Halsen ej tillräckligt ädel med tendens till halsskinn. En god, tilltalande ungdom, som kan bli bra. 1:a ukl.

Amigo 8948 VV, äg herr Harry Gustavsson, Stockholm. God, typisk, välställd boxer, som emellertid saknar en del massa och muskler. Något för black i färgen. Bra huvud, ögon och bett. Nospartiet dock något för spetsigt. Halsen lite för grov och lös. I övrigt en tilltalande, elegant hund. 1:a ökl, 2:a skl.

Baron 1828/48, äg herr Berndt Ahlvin, Stockholm. Bra typ med gott djup och väl uppdragen, men tyvärr krum rygg. För kilformigt huvud, som ytterligare skämmas genom okuperade, illa ansatta öron. Bra ögon och bett. Bundna rörelser och något trång fram. 3:e ökl.

Black Bottom 10909/46, äg fru Anglerud, Akeslund. God typ, men något sotig och oren tigrering, gott bröstdjup, men ryggen tyvärr en aning sänkt. Bra ben och tassar, men för dåligt vinklad och stel bak. Bra huvud, ögon och bett, men något för lös hals. En god hund, som emellertid saknar något av önskvärd elegans. 1:a ökl. 4:e skl.

Bluff 657/47, äg herr Anders Tidblom, Stockholm. Bra typ med gott djup, men överbyggd och stel bak. Bra ben och tassar, men för lösa bogar och något fransysk. Proportionerligt, men något för grovt huvud samt intryckt näsrygg. Bra ögon och bett, men hänkläpp. 3:e ökl.

Charie, äg stud. Staffan Lundberg, Smedslätten. Icke önskvärd typ, trots relativt vacker tigrering. Grovt huvud, grov, lös hals, ljusa ögon, dåligt bett samt skygg. Intet pris.

Klipp 9448/46, äg herr Harry Karlsson,

Stockholm. Bra typ med vacker kropp och färg, bra ben och tassar och goda rörelser, men något för stel bak. Rätt bra huvud, men för långt nosparti och för svag mask. Något för grov och lös hals och för ljusa ögon. En hund med relativt stora förtjänster, men tyvärr med en del nedsättande fel. 2:a ökl.

Russ 9449/46, äg fröken V. Wicander, Hjorthagen. För lätt typ med bra djup, men krum rygg. Bra ben och tassar, men bristande vinkling bak. Huvud ej proportionerligt med alltför långt nosparti, oregelbundet bett. Bra ögon. 3:e ökl.

Tajo av Thamsbo 8762/46, äg fröken Solveig Nicolaisson, Hjorthagen. En kraftig, vackert kroppad, tilltalande brukhundstyp. Bra ben, tassar och rörelser. Bra huvud, ögon och bett. Halsen något för grov och kort, vilket från tar hunden önskvär ädelhet. 1:a ökl, 3:e skl.

Truck 4550/47, äg hovslagarem. H. Sedvall, Enköping. Bra typ, men för mörkt tigrerad, med gott djup och relativt goda rörelser, dock något obalanserad bak. För grovt och kilformigt huvud. Mörka ögon och bra bett. Grov, lös hals. Bogarna något för lösa med åtföljande benställning fram, 3:e ökl.

Boy von der Turnellen 12832/46, äg fru Inez Engström, Stockholm. En god, kraftig typ, vackert tigrerad, men med något för lång rygg. Vackert huvud, ögon och bett, men nospartiet något för långt. Bra ben och tassar samt goda rörelser, men hasorna dock något skeva, och vinklingen i korset ej fullt idealisk. En ståtlig tilltalande hund, som dock på grund av angivna fel icke kan nå den absoluta toppen. 1:a ökl, 1:a skl.

Irja av Aros 2986/47, äg snickare Sven Jonsen, Västerås. God, typisk, vackert kroppad tik med välställda bra ben och tassar. Vackert huvud och ögon, men bettet ej fullt prima. Halsen något för lös. En god, tilltalande tik. 1:a ökl, 1:a skl.

Bernice 7400/48, äg fru Valborg Larsson, Sundbyberg. En för lätt, men bra tigrerad tik med gott djup. Tyvärr något sänkt rygg, lösa bogar och fransysk. Vacker hals. Rätt välskapat huvud med vackra ögon och bra bett, nospartiet dock något för smalt. 3:e ökl.

Brenda 10915/46, äg fröken Inga Selling, Stockholm. God typ, men med något för lång rygg. Bra ben och tassar, men lösa bogar och något fransysk. Torr, vacker hals, ögon och bett. En god tik, om ryggen varit kortare och bakkdelen något kraftigare. 2:a ökl.

Donny Stella, äg fru Ingeborg Engelbrecht, Smedslätten. En boxertik av icke önskvärd typ, som bör hållas borta från aveln. Intet pris.

Essie 5080 VV, äg herr Einar Johansson, Trollbäcken. Välbyggd, vacker tik, om man håller sig till framdel och front, men ryggen tyvärr alltför lång och bakdelen för svag för att representera en boxer. Vålställda ben och bra rörelser. Vackert huvud med bra ögon, men underbettet för mycket markerat. 2:a ökl.

Ketty 8026/47, äg bagarmästare Forester Johnson, Lidingö. En god typisk boxertik, men tyvärr i sådan kondition, att såväl muskler som linjer voro dolda av hull. Bra ben och tassar, men något för stel och bunden i rörelserna bak. Vackert huvud (utställningens bästa boxerhuvud) med bra ögon och bett. En god tik, som nedsättes på grund av konditionen. 2:a ökl.

Trollet av Vaktarbo 7399/48, äg fru Elsbeth Ögren-Törneland, Råsunda. En kraftig typ, men överbyggd och med starkt sluttande kors. Alltför bunden bak. Kraftiga ben och tassar. Rätt proportionerligt huvud, men ljusa ögon och dåligt bett. Opålitligt temperament. Intet pris.

COLLIE.

Prisdomare: Köpman Axel Hellgren, Stockholm.

Chigo Boy 11863/46, äg fru Siv Nordström, Hammarbyhöjden. 1 år 9 mån. Medelstor hund, som är något överbyggd. Uppstående öron. Mycket orolig och visade därför upp sig mycket dåligt. Vek men ej direkt skygg. 3:e ökl.

Colliegårdens Dicko 1195/47, äg herr Evald Andersson, Nyköping. 9 månader. Ganska god som typ, men hunden är för dåligt vinklad bak. Buken väl mycket uppdragen. Mycket marktrång. Bra huvud och prima bett. Trevligt temperament. 2:a ökl.

Kim 9496 VV, äg vet.kand. P. Kjellberg, Stockholm. 2 år. Kraftig ganska god typ men något överbyggd. Bra hund med prima bett och korrekt öronställning. Bra bål och benställning. 1:a ökl, 3:e skl.

Pascha 5227/46, äg fru Karin Mårtensson, Stockholm. 2 år 3 mån. Något högställd hund

med märkbar sänkning i ryggen. Mycket bra bröstdjup. Bra bett. För tunga öron. Uppvisades mycket dåligt. 2:a ökl.

Pukedals Mister Macgormac 732/46, äg fru Ingrid Engström, Stuvsta. Mycket god typ med vacker rygglinje. Normala vinklar. Västra örat i lättaste laget. Bra rörelser. Mycket vacker fäll. 1:a ökl, 1:a skl, cert. Hp.

Ricky 5262/46, äg fru Aina Lingemar, Bromsten, 2 1/2 år. Medelstor ganska god typ med prima bröstdjup. Normala vinklar. Bra huvud med prima bett och bra ögon. Högra örat för lätt. Fällan ej i bästa skick. 1:a ökl, 2:a skl.

Selassie av Roslagen 3337/47, äg fru Agda Mattsson, Österskär. 17 månader. Ganska god som typ med bra bål och i övrigt acceptabel kropp. Buken något uppdragen. Bra huvud med prima bett. Öronen i tyngsta laget. Mycket marktrång. 2:a ökl.

Cherie 4032/47, äg fru Karin Granqvist, Stockholm. Kraftigt mycket god som typ med bra bål och i övrigt acceptabel kropp. Bra huvud med bra tänder, ögon och öron. Ganska bra rörelser. I fetaste laget, 1:a ökl, 4:e skl.

Colliegårdens Daisy 1198/47, äg herr Lenart Strömberg, Nyköping. 19 månader. En ganska smäcker typ som borde ha mera massa. Buken något uppdragen. Bra huvud med prima bett och bra ögon. Öronen i lättaste laget. Mycket marktrång. 2:a ökl.

Lady 8125 VV, äg fru Agda Mattsson, Österskär. 3 år. Mycket god som typ med bra rygglinje. Utmärkt bröstdjup. Bra huvud med prima bett och bra öron. Ganska bra steg. 1:a ökl, 1:a skl, cert. Hp.

Lady Carole 8721/46, äg herr Sten Lindh, Stocksund. 2 år. För lätt som typ. Något överbyggd och ej fullgod vinkling. Prima bett och bra öron. Ej fullgott steg. 3:e ökl.

Pukedals Cocett Girl 2753/76, äg fru Ingrid Engström, Stuvsta. Mycket god typ med vacker rygglinje. Bra bröstdjup. Normala vinklar. Bra huvud. Saxbett. Ganska bra steg. 1:a ökl, 2:a skl.

Silvergårdens Lorilei 10554/46, äg fru Edla Bengtsson, Vendelsö. 2 år. Lagom stor tik med bra framparti. Bakdelen sämre med för stela bakben. För tunga öron. Läpparna ej tillräckligt strama. 3:e ökl.

Wallgård Ketti 4271 VV, äg herr Evald Andersson, Nyköping. 3 år. Lagom stor med bra rygglinje och ganska bra bröst. Normala

vinklar. Bra huvud och prima bett men öronen äro i lättaste laget. God karaktär. 1:a ökl, 3:e skl.

DOBERMANNPINSCHER.

Prisdomare: Civilingenjör Birger Dahlin, Stockholm.

Pan 5867/47, äg herr Tauve Andersson, Jakobsberg. En kraftig hund av god typ. Kraftig rygg. Goda rörelser. Bra huvud och tänder. Vackra ögon. Vål slutna läppar. Bra tecken och färg. Vrider armbågarna något utåt. Vål lång svans. Sluttande kors. 1:a ökl, 1:a skl.

Anglai av Ena 314/47, äg herr Ragnar Ek-lund, Enköping. En kraftig tik av god typ. Bra rygg och goda rörelser. Bra hårlag, färg och tecken. Vackra tänder och ögon. Det högra ögat skadat (grå hornhinna). Något hängläpp. Vrider armbågarna något utåt. Halsen skulle varit torrare. Denna hund segrade över Gaethel av Ranehäll på grund av större ädelhet. 1:a ökl, 1:a skl.

Nita av Norberga 12380/46, äg fru Mi Wennberg, Karlstad. En liten tik med bra hårlag, färg och tecken. Bra tänder. För lång, något nedsänkt rygg. Vål kraftigt huvud för en tik. Sluttande kors. 2:a ökl.

Zara av Norberga 2414/47, äg herr K. Anglerud, Åkeslund. En tik av viss ädelhet. Bra huvud. God resning. Bra tänder, hårlag, färg och tecken. Något nedsänkt rygg. Vål klen kroppsbyggnad, 1:a ökl, 4:e skl.

Gaethel av Ranehäll 964/47, äg fru Agnes Lindqvist, Ulvsunda. En kraftig tik av viss ädelhet. Bra kroppsbyggnad. Kraftig rygg och god resning. Bra färg och tecken. Vackert huvud. Bra ögon och tänder. Något halsskinn. Vrider högra armbågen något utåt. 1:a ökl, 2:a skl.

Gorunda av Ranehäll 963/47, äg fru Edith Söderström, Nacka. En kraftig tik av god typ. Bra rörelser. Bra huvud och ögon. Vackra tänder. Bra färg och tecken. Något nedsänkt rygg. Halsen skulle varit torrare. 1:a ökl, 3:e skl.

RIESENSCHNAUZER.

Prisdomare: Civilingenjör C. A. Carrington.

Camax Mascot 5997/46, äg fru Hildur Thorell, Stockholm. God, typisk hund, men svagt

överbyggd och felvinklad i korset med åtföljande bundna rörelser. Välskuret ädelt huvud med vackra ögon, bettet dock något oregelbundet. Bra hårlag och skägg. Vacker hals. Bra ben och tassar, men något tåtrång. En god och tilltalande hund. 1:a ökl, 1:a skl.

Mix 2704/47, äg herr Rolf Sjöström, Älvsjö. God, typisk hund med gott djup, men något sänkt rygg. Bra ben och tassar, goda vinklar och rörelser. Proportionerligt vackert huvud, vackra ögon och ett charmant bett. Bra hårlag och skägg. Hals och resning kunde ha varit stoltare, men hunden envisades med passgång och kom ej fullt till sin rätt. 1:a ökl, 2:a skl.

Diego v. Zentrum 10941/46, äg revisor Eric Gustafsson, Stockholm. Vacker, kraftfull och tilltalande typ, som tillvuxit i skönhet i sitt nya hemland. Ädelt välskuret huvud. Bra ögon och bett. Kraftiga ben och bra rörelser. En hund utan nämnvärda anmärkningar, om frambenen varit fullt parallella och hårlaget något jämnare. 1:a ökl, 1:a brhkl. Hp.

Totti 5561/47, äg fru Astrid Hedenstig, Stockholm. Acceptabel typ, men väl liten tik med något sänkt rygg. Bra ben, tassar och rörelser, men tyvärr trång fram och hjulig bak. Bra, men väl kort hårlag. Huvud och hals saknar önskvärd ädelhet. Ögonen för ljusa, bettet bra. 3:e ökl.

ROTTWEILER.

Prisdomare: Direktör Carl S. Bjurstedt, Oslo.

Greif vom Heiligfeld 11032/47, äg köpman Gustaf Lundqvist, Sundsvall. Ganske bra type, ganske bra hode, örene dekker ikke öreåpningene, godt bitt, gode öine, godt bryst, bra kropp, litt overbygget, litt kuhaset, litt steil, godt hårlag, litt stive bevegelser. 2:a ökl.

Max 5784 VV, äg direktör Ernst Kulling, Stockholm. Meget god type, godt hode, gode öine, *tverrbitt*, bra hals, godt ansatte örer, bra bryst, bra kropp, gode forben, bra bakpart, litt stive bevegelser, godt hårlag. 3:e ökl.

Sonbo's Old Chap 11653/46, äg tandl. Harry Forssberg, Stockholm. God type, godt hode, gode öine, godt ansatte örer av passe störelse, *tverrbitt*, bra bryst, ganske bra forben, kroppen litt overbygget, litt steile bakben, bra hårlag, litt stive bevegelser. 3:e ökl.

Sonbo's Tommy 11654/46, äg kamrer Hans

Unell, Alsten. Mindre god type, hode litt langt og smalt, bra öine, godt bitt, örene godt ansatt, venstre öre dekker ikke öreåpningen, ganske bra bryst, ganske bra forben, litt overbygget kropp; ganske bra bevegelser, bra hårlag. 2:a ökl.

King av Thonnybo 4063 UU, äg fru Iris Johansson, Uppsala. God type, godt hode med godt ansatte örer av passe störelse gode öine, bittet ödelagt ved en ulykke i 1947 ifölge vedlagt veterinærattest, viser nu uregelmessig tandstilling, idet to av overkjevens fortender står for langt tilbaketrukket, de övrige tender er bra og står godt. Bra bryst og forben, litt overbygget kropp, litt stive bevegelser, bra hårlag. 1:a ökl, 2:a skl, 1:a brhkl, Hp.

Tocko 2282/46, äg herr Thure Lundgren, Stuvsta. God type, godt hode, gode öine, godt ansatte örer, godt bitt, litt halshud, godt bryst, gode forben, litt overbygget kropp, litt stive bevegelser, bra hårlag. 1:a ökl, 1:a skl.

Sonnbo's Teja 1236 UU, äg notarie Erik Nordin, Stockholm. Ganske bra type, ganske bra hode med godt ansatte örer, gode öine, godt bitt, bra bryst, bra hals, forbenene ganske bra, litt löse poter, overbygget kropp, litt steil bakpart, stive bevegelser, ganske bra hårlag. 1:a ökl, 1:a skl.

Tessy 1302/47, äg förvaltare Emil Edenberg, Nyköping. En liten uferdig tise av ganske bra type, bra hode, gode öine, godt ansatte litt store örer, bra hals, ganske bra bryst, Tandstillingen bra, men har en tand for meget i overkjeven, kroppen ganske bra men uferdig, opknepen buk, avskyttende kryss, ganske bra bevegelser, godt hårlag. 2:a ökl.

SCHÄFER.

(Hundar)

Prisdomare: Kapten Edmund Natunen, Helsingfors.

Kid 1333/48, äg fru Astrid Ekendahl, Stock-

Stig Lagerquist, Sibbhult, har från Körmeistern und Zuchtrichtern in Verein für deutsche Schäferhunde, Dr Sachs berömda schäferkennel importerat en schäfertikvalp.

holm. Stor och kraftig ungdom av god typ. En aning i största laget. Utmärkt benstomme. Ordinärt huvud. Bra bröst. En aning lös i frampartiet. Bra rygg. Tillfredsställande vinklad. Bra svansföring. Bra hårlag. Goda rörelser. God karaktär. 1:a ukl.

Ajax 10136/47, äg disponent Claes Harre, Lidingö. God typ. Benstommen en aning för lätt. Bra huvud och hals. Bröstdjupet kunde vara en aning mera utvecklat. Bra rygg. Korset en aning för sluttande. Bra svansföring. Hårlaget något för kort. Goda vinklar och rörelser. God karaktär. 1:a ökl.

Aladdins Geza 6575/48, äg fru May Odénholm, Stockholm. Utmärkt typ. Kunde ha en aning mera massa. Goda proportioner. Bra huvud och hals. Bröstat önskas en aning djupare och mera utvecklat. Handlovarna något veka. Bra rygg. Utmärkta bakvinklar och goda rörelser. God karaktär. En mycket lovande ungdom. 1:a ökl, 2:a skl.

Chlever av Aros 6535/48, äg fru Astrid Vanni, Västerås. En hund av medelgod typ och lagom storlek. Väl utvecklad benstomme. Bra huvud. Bra bröst. Bra bogar. Ryggen en aning vek. Bakbensvinklarna ej tillfredsställande. Steget något för kort. Bra färg och hårlag. God karaktär. 2:a ökl.

Bing 2217/46, äg typograf Pär Hagelin, Riksby. Mindre god typ. Nospartiet för långt och huvudet något vinthundliknande. Ögonen önskas mörkare. Bra öron. Bröstdjupet tillfredsställande men bröstet en aning för platt. Bra rygg. Bakbensvinklarna kunde vara bättre. Rörelserna medelgoda och steget kunde önskas bättre. Verkar skygg, varför den faller ned till 3:e ökl.

Carras av Caesar 6337 VV, äg herr Hugo Billing, Stockholm. En bra byggd hund av äldre typ. Bra benstomme. Huvudet önskas något kraftigare. Utmärkt framparti. Bra rygg. Bakdelen något svag. Smalt hår. En aning kohasig. Bra svansföring. Steget något för kort. Bra hårlag. God karaktär. Väl framförd. 2:a ökl.

Dick av Caesar 9688/46, äg herr Curt Sterne, Stockholm. Typen bättre än föregående. Typiskt huvud med mörka ögon. Bra öronansättning. Bra hals. En aning för branta överarmar. God benstomme. Ordinära bakbensvinklar. Steget för kort. Bundna bakbensrörelser. Utmärkt karaktär. 2:a ökl.

Dingons Ali 8127/47, äg herr Arne Nilsson, Stockholm. En hund av god typ. Benstommen önskas något kraftigare. Nospartiet något snipigt. Västställda öron. För branta överarmar. Stark rygg, som kunde önskas något längre. Korset för kort. Bra hårlag. Något bundna bakbensrörelser. God karaktär. 1:a ökl.

Hampus 8122/47, äg tvättmästare Sven Hägge, Vendelsö. En hund av god typ med kraftig benstomme. Bra huvud men stopet något för kupigt. Saknar en premolar i höger underkäke. Överarmarna för brant ställda. Bra bröst. Stark rygg. Bakbensvinklarna ej tillfredsställande. Vågigt hårlag. Mindre goda rörelser. God karaktär. 2:a ökl.

Regin av Fenrisulven 1917 VV, äg herr Lars Andersson, Hagalund. En hund av utmärkt typ med goda proportioner. Vackert huvud. Ögonen något glosformiga. Öronställningen ej perfekt. Bra hals. Utmärkt bröstparti. Handlovarna något veka. Rygglinjen bra i stillastående, men hunden karpar under trav. Goda vinklar. Bra svansföring. Goda rörelser. God karaktär. 1:a ökl, 1:a skl, cert, Hp.

Ulf av Fenrisulven 2319 TT, äg ingenjör Nils Löwenborg, Hammarbyhöjden. En kraftig hanhund av god typ. Uttrycket ej tillfredsställande. Mycket bra framparti. Ryggen något sänkt. Karpar något under trav. Korset för kort. Goda bakbensvinklar. Svansföringen ej tillfredsställande. Bra hårlag. Utmärkt karaktär. 2:a ökl.

Icarus Geddi 982/47, äg herr Larsson, Stockholm. En hund av mindre god typ. Benstommen alldeles för lätt. Bra huvud med god öronansättning. Förbröst saknas. För brant ställda överarmar. Bra rygg. Korset för brant. Ej tillfredsställande bakvindling. Dåliga rörelser. Bra karaktär. 3:e ökl.

Icarus Inka 983/47, äg stud. Ove Marquart, Stockholm. God typ. Anfrätta tänder. Vackert huvud. Bra ögon. Saknar förbröst. Bra rygg. Överarmarna för branta. Passgångare. Något kohasig. Bra hårlag och färg. Tillfredsställande karaktär. 2:a ökl.

Jalk 404/47, äg köksmästare Sven-Olle Ericsson, Karlstad. En hanhund i största laget men eljest av god typ. Bra huvud och öron. Mörka ögon. Bra framparti och rygg. Korset för brant. Bra hårlag och färg. Steget önskas längre. God karaktär. På grund av storleken 2:a ökl.

Kasper 6035/47, äg herr Thor Eng, Västerås.

En hund av god typ. Kraftig benstomme. Nospartiet en aning för långt. Öronen något stora. Bröstpartiet ej tillräckligt utvecklat. Bra rygg. Korset för brant. God karaktär. Medelgoda rörelser. 2:a ökl.

Lord 3436 UU, herr Erik Clefberg, Kvicksund. En hund av relativt god typ, dock något feminin. Huvudet en aning för litet. En hund utan egentliga fel, som dock verkar något obetydlig. God karaktär. 2:a ökl, 4:e brhkl.

Lord 7711/46, äg bussförare Folke Lennberg, Ångby. En hanhund i största laget. God typ med kraftig benstomme. Verkar mycket maskulin. Tyvärr underbett. Vackert huvud med något gula ögon. Bra framdel. Ryggen något sänkt. Bra bakdel. Goda rörelser. 2:a ökl.

Pojken 7199/46, äg herr Ernst Arnell, Vendelsö. En hund av mindre god typ. För brant ställda överarmar. Ögonen skulle önskas mörkare. Förbröst saknas. Bröstdjupet ej tillräckligt. Ryggen sänkt bakom manken. Korset för brant. Bra bakbensvinklar. Normala rörelser. God karaktär. 2:a ökl.

Raggåsa Rick 3175 VV, äg banarbetare Helmer Astrand, Stockholm. En hund av medelgod typ. Något för kort och högbent. Mera massa önskvärd. Vackert huvud. För brant ställda överarmar. Frambensställningen något fransysk. Ryggen stark men något kort. Goda bakbensvinklar. Kort steg. Verkar en aning försiktig. 2:a ökl.

Riff 10140/47, äg herr Tony Blomquist, Aspudden. En hund av god typ. Är dock aningen för lätt. Ordinärt huvud med bra öron. Bröstat önskas något djupare. Bra framparti. Bra rygg och goda rörelser. God karaktär. 2:a ökl.

Rio 6206/46, äg herr Gösta Svensson, Västerås. Typen relativt god. Benstommen önskas grövre. Verkar något högbent. Bra huvud men något koörad. Något brant ställda överarmar. Mera förbröst önskvärt. Bra rygg. Bakbensvinklingen önskas något bättre. Något bundna rörelser. Bra karaktär. 2:a ökl.

Roj 9842/47, äg herr Nils Uetersson, Västerås. En kraftig hund av mycket god typ med utomordentlig benstomme. Mycket maskulin. Verkar en aning oädel. Bra framdel, men det skulle dock ej skada med en aning med utvecklat förbröst. Bra rygg och extremiteter. Bra hårlag och färg. Bra karaktär. Goda rörelser. 1:a ökl.

Cuno von der Schweizerwerken 5605/47, äg fru Sally Swärd, Smedslätten. En hund i minsta laget av utmärkt typ. Huvudet proportionerligt. God benstomme. Något halsskinn. Lång och vacker hals. Utmärkta vinklar såväl fram som bak. Bröstet kunde önskas något kraftigare. Utmärkt rygg. Bra kors. Vacker svansföring. Hårlaget kunde vara något längre. God karaktär. Goda rörelser. 1:a ökl, 2:a brhkl.

Schäfergårdens Ajax 1817 VV, äg försäljare C. A. Stjernström, Katrineholm. En för stor hund av mindre god typ. Bra huvud. Mörka ögon. Bra öron. För branta överarmar. Förbröstet ej tillräckligt utvecklat. För lösa handlovar. Ryggen ej tillräckligt fast. Korset för sluttande. Mindre goda rörelser. Bra karaktär. Ordinärt hårlag. 3:e ökl.

Strong 1847/47, äg fr. Anna-Lisa Bohlin, Uppsala. En stor och kraftig hund av medelgod typ. Huvudet något oädelt. Gula ögon. Bra framdel. Bakbensvinklarna ej tillfredsställande. Korset för kort. Rörelserna medelgoda. Bra hårlag. Verkar något försiktig. 2:a ökl.

Strång 1848/47, äg slakteriarbetare H. Ljung, Uppsala. En hund i största laget av medelgod typ. Ordinärt huvud. Något lösa läppar. Gula ögon. Bra öron. För brant ställda överarmar. Saknar förbröst men djupet tillfredsställande. Bra rygg. Korset för kort och sluttande. Bra hårlag. God karaktär. Medelgoda rörelser. 2:a ökl.

Säterjüntans Amor 8783/46, äg herr Gustav Gustavsson, Mariehäll. En hund av god typ. Önskas något större. Bra uttryck. Vackert huvud. Vacker hals. Goda öron. Förbröstet kunde önskas mera utvecklat. Goda framben. Utmärkta vinklar. Korset en aning för sluttande. Utmärkta rörelser. Bra hårlag och färg. God karaktär. 1:a ökl, 4:e skl, 1:a brhkl.

Säterjüntans Hic 7657/47, äg herr Erik Sundlöf, Stockholm. En hund av utmärkt typ. Vacker överlinje. Huvudet önskas dock mera maskulint. Mörka ögon. Bra öron. Utmärkt hals. Bröstet det vackraste jag sett. Hundens största fel är de veka handlovarna. För platta tassar. Bakbenen önskas något kraftigare. Korset en aning för sluttande. Goda rörelser. Vacker svansföring. God karaktär. 1:a ökl, 3:e skl.

Säterjüntans Unis 4824 VV, äg fru Agda

Tilosius, Ulriksdal. En hanhund av mycket god typ. Huvudet en aning feminint. Vacker hals. Goda framvinklar men handlovarna för veka. Utmärkt bröstparti. Ryggen bra men en aning vek. Vacker bakdel. Bra hårlag och färg. Karaktären mindre god. 1:a ökl.

Caius av Tallgården 9278/46, äg herr Melvin Svensson, Helenelund. En hund av bra storlek och god typ. Verkar dock en aning luftig. Ordinärt huvud. Bra öron. Bröstet önskas kraftigare. För branta överarmar. Bakbensvinklarna önskas bättre. Vacker svansföring. Hårlaget kunde vara längre. Något bundna rörelser, men steget är dock tillräckligt långt. God karaktär. 2:a ökl.

Dux av Tallgården 7279/46, äg herr Tobias Falk, Nyköping. En hund av bra typ. Benstommen önskas dock något grövre. Bra huvud. Goda öron. Överarmarna för branta samt fransysk frambenställning. Bröstdjupet något knappt. Bakbensvinklarna önskas bättre. Normala rörelser. God karaktär. 2:a ökl.

Timmis Tim 7385/46, äg herr Lars Hagbard, Stockholm. En hanhund av rätta storleken som verkar något luftig. Bra uttryck. Något koörad. Något smalbröstad men bröstdjupet tillfredsställande. Rullar något med ryggen. Bra bakdel. Bra hårlag. Mycket god karaktär. Steget något för kort. 2:a ökl.

Tjang 7553 VV, äg herr Bengt Andersson, Västerås. Stor och kraftig hanhund i största laget men av god typ. Bra huvud men något koörad. Mycket god framdel. Vacker rygg. Bakbensvinklarna önskas något bättre. Rörelserna omöjliga att bedöma på grund av hålta på vänster bakben. Bra hårlag och färg. God karaktär. 1:a ökl.

Ilo von Tychoburg 2227/48, äg hovslagar-mäst. H. Sedvall, Enköping. En hund av utmärkt typ och storlek. Kraftig benstomme. Huvudet en aning oädelt. Vacker hals. Något för brant ställda överarmar. Marktrång frambenställning. Utmärkt förbröst och djup. God bakdel. Hunden verkar en aning försiktig. Bra hårlag och färg. 1:a ökl, 3:e brhkl.

Wolf 8112/46, äg herr Egon Lorentz, Hjort-hagen. En hund av mindre önskvärd typ. Bra huvud. För ljusa ögon. Bröstet ej tillräckligt utvecklat. Förbröst saknas. För branta överarmar. Bra rygg. Bakbenen något stela. Mindre goda rörelser. Karaktären ej tillfredsställande. 3:e ökl.

SCHÄFER

(Tikar)

Prisdomare: Herr N. E. Toivonen, Helsingfors.

Ketty, äg snickare Arvid Johansson, Trollbäcken. En alldeles för hög tik med dåligt vinklade bakben. Bra rygg och vackert huvud med mörka ögon. Intet pris.

Aisy 11741/46, äg herr Sven Nilengren, Trollbäcken. En någotsånär bra typ med bra rygg. För lösa armbågar, kohasig. För ljusa ögon. 3:e ökl.

Amie 7674/47, äg fröken Carola Malmberg, Stockholm. En kvadratisk och för lätt byggd tik med för smalt bröst. Outvecklad. Intet pris.

Amill 2061/47, äg herr Yngve Andersson, Abrahamberg. En tik av mycket bra typ med bra kors och väl vinklade bakben. Bra gång. Ögonen kunde önskas mörkare. 1:a ökl.

Anja 11744/46, äg chaufför Helge Wassgren, Trollbäcken. En för kort tik med bra rygg och bra förbröst. Dåligt vinklad. För grovt huvud med ljusa ögon. 3:e ökl.

Radja av Aros 10649/46, äg fröken Ulla Björk, Västerås. En ganska god typ, välvinklad och med bra bett. Svankrygg och för illa utvecklade bröst. 2:a ökl.

Tussie av Aros 4045 VV, äg redaktör Erik Sjösell, Stockholm. En tik av god typ med bra benstomme och bra vinklar. Vackra ögon och bra bett. 1:a ökl.

Babs 5292 UU, äg radiotelegrafist Gustaf Sjödin, Nockeby. En för hög tik, som är alldeles för lätt med smalt bröst. Bra rygg och kors. Ljusa ögon. 3:e ökl.

Bissie 1454/46, äg löjtnant Marlo Hjernquist, Visby. En någotsånär bra typ med för klen benstomme. Bra rygg men korset för brant. Bra bett. 3:e ökl.

Bibban av Björka 4203 VV, äg herr Arne Johansson, Västerås. En kraftig tik av god typ med bra rygg och förbröst. Välvinklad. Bra rörelser. Ej fullgott bett. 1:a ökl, 1:a brhkl, Hp.

Ceres 11757/46, äg konstnär Henry Hörberg, Stockholm. En trevlig tik av ganska bra typ och med bra rygg. Bröstet för smalt. Bra vinklade bakben. Utåtstående öron. 2:a ökl.

Dingos Laila 7344 VV, äg herr Sture Gunnarsson, Nyköping. En typisk och vacker tik

med kraftig rygg och bra kors. Välvinklad. Goda rörelser. Tiken kanske något för hög. Ej fullgott bett. 1:a ökl, 1:a skl, cert. Hp.

Icarus Faj 688 VV, äg direktör Folke Sjöquist, Stora Essingen. En bra typ med bra rygg och välvinklad. Bra bröstparti. Bra bett. Mörka ögon. 1:a ökl, 4:e skl.

Jola 5207/46, äg herr Karl Gustav Mur, Trollbäcken. En rätt hög tik med bra huvud. För ljusa ögon. Bra bett. Kohasig och dåliga vinklar. 3:e ökl.

Jorri 8189/47, äg plåtslagare R. Ockelberg, Västerås. En liten, typisk tik med bra rygg och bra kors. Kraftigt förbröst. Frambeställning något fransysk. Bra rörelser. Bra bett. 1:a ökl.

Kara av Lerviksgård 3858 VV, äg kamrer Uno Nilsson, Solna. En väl stor och något kvadratisk tik med grovt huvud. Dåligt förbröst. Vinklarna kunde ha varit bättre. Mörka ögon. 3:e ökl.

Lordy 5354 VV, äg herr Bror Wennström, Råsunda. En proportionerlig och lagom stor tik med bra rygg och bra vinklar. Håret något vågigt på ryggen. Bröstet något smalt och kunde ha varit djupare. Bra rörelser. Bra bett och mörka ögon. 1:a ökl, 2:a brhkl.

Pia 4226/47, äg fru Birgitta Görander, Nockeby. En proportionerlig och lagom hög tik med bra rygg och kors. Välvinklad. Bra bett. Klämmer svans. Tiken ännu ej fullt utvecklad. 2:a ökl.

Sussi Grabain 10686/47, äg fil. lic. Gunnar Jonsson, Enskede. En ganska proportionerlig tik. En aning sänkt rygg. Bra kors. Lösa armbågar. Vinklingen kunde ha varit bättre. Dålig muskulatur. Rörelserna omöjliga att bedöma på grund av skadad vänster framfot. Bra bett och mörka ögon. 3:e ökl.

Säterjäntans Essie 1697/47, äg fru Agda Tillosius, Ulriksdal. En tik av god typ med bra rygg och goda rörelser. Bra bett. Tiken är ännu utvecklad och i dålig kondition. 2:a ökl.

Säterjäntans Ondra 5122 UU, äg herr Einar Öhrn, Stockholm. En proportionerlig tik med bra rygg. För kort kors. Dåligt vinklade bakben. 2:a ökl.

Säterjäntans Stintan 447 VV, äg fabrikör O. Persson, Stockholm. En bra typ med bra rygg. Rätt välvinklad. Bra förbröst. Rätt goda rörelser. Mörka ögon. 1:a ökl.

Timmis Cita 6037/47, äg direktör C. G.

Malm, Stockholm. En proportionerlig men ej tillräckligt utvecklad tik med bra rygg. För lösa rambågar. Bra bett. 3:e ökl.

Trojka 8149/46, äg herr Carl Åke Hultgren, Västerås. En rätt bra typ med bra rygg och bra kors. Goda vinklar och bra rörelser. Bröstet en aning för smalt. 2:a ökl.

Varga 8150/46, äg herr Carl Åke Hultgren, Västerås. En proportionerlig men en aning för hög tik med bra rygg och bra kors. Ej fullgott bett. 3:e ökl.

Varja 2931/46, äg herr Erik Clefberg, Kvicksund. En kort tik med bra rygg. Grovt huvud. För lätt benstomme. Tångbett. 2:a ökl, 3:e brhkl.

Vindfjällets Raksha 1544 VV, äg reklamkon-sulent Curt Blomgren, Tullinge. En proportionerlig tik med bra rygg och kors. Bra bett och mörka ögon. 2:a ökl, 4:e brhkl.

Womba 5609/46, äg fru Ulla Ekberger, Motala. En tik av bra typ med bra kors. Vålvinklad. Bra förbröst. Vackert huvud med bra bett. 1:a ökl, 2:a skl.

Ylva 412 VV, äg herr Sven Nyberg, Gävle. En kraftig tik av bra typ. Vålvinklad. Goda rörelser. Bra bett. 1:a ökl, 3:e skl.

Zenta 1144 UU, äg murare Sven Nordeman, Södertälje. En rätt så bra tik med bra kors. Vålvinklad. Bra bett och mörka ögon. 2:a ökl.

Säterjäntans kennel, äg fru Agda Tilosius, tävlade med Säterjäntans Amor, Unis, Essie, Ondra och Stintan. Ett mycket bra helhetsintryck med djur av god typ vilka voro mycket jämna. 1:a pris uppfkl. Hp.

På Dobermannspåret

(Forts. fr. sid. 94.)

grant nedärvde även — eller kanske naturligtvis — på sina bästa avkomlingar. Av dessa var de mest framstående hans son Achill v d Rheinperle och de för den holländska aveln utomordentligt betydelsefulla bruna Urian och Undine v Grammont. Edelblut blev 13 år gammal och hade under sin karriär ingått förbindelser med 104 tikar.

Allt svagare blir dobermannspåret. År 1909 finner vi i alla fall ett föremål, som är värt vår uppmärksamhet, och detta föremål heter *Prinz Modern v Ilm-Athen* NZ 885. På mödernelinjen för Prinz rent Ilm—Athenblod och

fadern var en son till "Hellegraf". Från Prinz utstrålar minst dussinett värdefulla linjer, av vilka mer än hälften ännu har sin återklang i nutiden. Medelstor, elegant, med en mycket god men egenartad huvudtyp har Prinz nedärvt såväl sin goda exteriör som sin mindre goda karaktär. Det var en glanstid för dobermannaveln på den tiden. Stora utställningar, en begeistrad, sportslig publik, stora uppfödarpioniärer och många framstående avelshundar satte sin prägel på tiden. Enigheten bland uppfödarna var av gynnsam betydelse för rasens utveckling och från Belgien, Holland, Schlesien, Berlin och Syd-Tyskland sände man sina tikar till Düsseldorf, där Prinz lekte pascha. På så sätt blev denna hund av internationell betydelse.

Nattvakten, stadsjäntemannen och hundfångaren Dobermann skapade dobermannrasen och gav den en viss berömmelse utom sin hemstads gränser, men äran av att ha bragt rasen i den internationella kennelvärdens rampljus tillkommer i hög grad en annan, nämligen Herr Otto Göller från samma lilla stad, Apolda i Thüringen. — Så har vi till slut spåret upp något av leran från år 1897. Ännu några år tillbaka kan vi följa dobermannpinschers utvecklingshistoria, men sedan förflyktigas spåret och resten blir gissningar.

C. Andreasson.

Litteratur: Dog News
The Dobermannpinscher, Güning
Die Deutschen Hunde, Strebel.

För all uppvaktning på min 60-årsdag vill jag till kamraterna i SBK:s Stockholmsavdelning framföra mitt hjärtligaste tack.

Frans Karlsson
Råsunda.

SCHÄFER

(Tikar)

Prisdomare: Herr N. E. Toivonen, Helsingfors.

Ketty, äg snickare Arvid Johansson, Trollbäcken. En alldeles för hög tik med dåligt vinklade bakben. Bra rygg och vackert huvud med mörka ögon. Intet pris.

Aisy 11741/46, äg herr Sven Nilengren, Trollbäcken. En någotsånär bra typ med bra rygg. För lösa armbågar, kohasig. För ljusa ögon. 3:e ökl.

Amie 7674/47, äg fröken Carola Malmberg, Stockholm. En kvadratisk och för lätt byggd tik med för smalt bröst. Outvecklad. Intet pris.

Amill 2061/47, äg herr Yngve Andersson, Abrahamsberg. En tik av mycket bra typ med bra kors och väl vinklade bakben. Bra gång. Ögonen kunde önskas mörkare. 1:a ökl.

Anja 11744/46, äg chaufför Helge Wassgren, Trollbäcken. En för kort tik med bra rygg och bra förbröst. Dåligt vinklad. För grovt huvud med ljusa ögon. 3:e ökl.

Radja av Aros 10649/46, äg fröken Ulla Björk, Västerås. En ganska god typ, välvinklad och med bra bett. Svankrygg och för illa utvecklat bröst. 2:a ökl.

Tussie av Aros 4045 VV, äg redaktör Erik Sjösell, Stockholm. En tik av god typ med bra benstomme och bra vinklar. Vackra ögon och bra bett. 1:a ökl.

Babs 5292 UU, äg radiotelegrafist Gustaf Sjödin, Nockeby. En för hög tik, som är alldeles för lätt med smalt bröst. Bra rygg och kors. Ljusa ögon. 3:e ökl.

Bissie 1454/46, äg löjtnant Marlo Hjernquist, Visby. En någotsånär bra typ med för klen benstomme. Bra rygg men korset för brant. Bra bett. 3:e ökl.

Bibban av Björka 4203 VV, äg herr Arne Johansson, Västerås. En kraftig tik av god typ med bra rygg och förbröst. Välvinklad. Bra rörelser. Ej fullgott bett. 1:a ökl, 1:a brhkl, Hp.

Ceres 11757/46, äg konstnär Henry Hörberg, Stockholm. En trevlig tik av ganska bra typ och med bra rygg. Bröstet för smalt. Bra vinklade bakben. Utåtstående öron. 2:a ökl.

Dingos Laila 7344 VV, äg herr Sture Gunnarsson, Nyköping. En typisk och vacker tik

med kraftig rygg och bra kors. Välvinklad. Goda rörelser. Tiken kanske något för hög. Ej fullgott bett. 1::a ökl, 1:a skl, cert. Hp.

Icarus Faj 688 VV, äg direktör Folke Sjöquist, Stora Essingen. En bra typ med bra rygg och välvinklad. Bra bröstparti. Bra bett. Mörka ögon. 1:a ökl, 4:e skl.

Jola 5207/46, äg herr Karl Gustav Mur, Trollbäcken. En rätt hög tik med bra huvud. För ljusa ögon. Bra bett. Kohasig och dåliga vinklar. 3:e ökl.

Jorri 8189/47, äg plåtslagare R. Ockelberg, Västerås. En liten, typisk tik med bra rygg och bra kors. Kraftigt förbröst. Frambensställning något fransysk. Bra rörelser. Bra bett. 1:a ökl.

Kara av Lerviksgård 3858 VV, äg kamrer Uno Nilsson, Solna. En väl stor och något kvadratisk tik med grovt huvud. Dåligt förbröst. Vinklarna kunde ha varit bättre. Mörka ögon. 3:e ökl.

Lordy 5354 VV, äg herr Bror Wennström, Råsunda. En proportionerlig och lagom stor tik med bra rygg och bra vinklar. Håret något vågigt på ryggen. Bröstet något smalt och kunde ha varit djupare. Bra rörelser. Bra bett och mörka ögon. 1:a ökl, 2:a brhkl.

Pia 4226/47, äg fru Birgitta Görander, Nockeby. En proportionerlig och lagom hög tik med bra rygg och kors. Välvinklad. Bra bett. Klämmer svans. Tiken ännu ej fullt utvecklad. 2:a ökl.

Sussi Grabain 10686/47, äg fil. lic. Gunnar Jonsson, Enskede. En ganska proportionerlig tik. En aning sänkt rygg. Bra kors. Lösa armbågar. Vinklingen kunde ha varit bättre. Dålig muskulatur. Rörelserna omöjliga att bedöma på grund av skadad vänster framfot. Bra bett och mörka ögon. 3:e ökl.

Säterjäntans Essie 1697/47, äg fru Agda Tiliusius, Ulriksdal. En tik av god typ med bra rygg och goda rörelser. Bra bett. Tiken är ännu outvecklad och i dålig kondition. 2:a ökl.

Säterjäntans Ondra 5122 UU, äg herr Einar Öhrn, Stockholm. En proportionerlig tik med bra rygg. För kort kors. Dåligt vinklade bakben. 2:a ökl.

Säterjäntans Stintan 447 VV, äg fabrikör O. Persson, Stockholm. En bra typ med bra rygg. Rätt välvinklad. Bra förbröst. Rätt goda rörelser. Mörka ögon. 1:a ökl.

Timmis Cita 6037/47, äg direktör C. G.

Malm, Stockholm. En proportionerlig men ej tillräckligt utvecklad tik med bra rygg. För lösa rambågar. Bra bett. 3:e ökl.

Trojka 8149/46, äg herr Carl Ake Hultgren, Västerås. En rätt bra typ med bra rygg och bra kors. Goda vinklar och bra rörelser. Bröstet en aning för smalt. 2:a ökl.

Varga 8150/46, äg herr Carl Ake Hultgren, Västerås. En proportionerlig men en aning för hög tik med bra rygg och bra kors. Ej fullgott bett. 3:e ökl.

Varja 2931/46, äg herr Erik Clefberg, Kvicksund. En kort tik med bra rygg. Grovt huvud. För lätt benstomme. Tångbett. 2:a ökl, 3:e brhkl.

Vindfällets Raksha 1544 VV, äg reklamkonsulent Curt Blomgren, Tullinge. En proportionerlig tik med bra rygg och kors. Bra bett och mörka ögon. 2:a ökl, 4:e brhkl.

Womba 5609/46, äg fru Ulla Ekberger, Motala. En tik av bra typ med bra kors. Vålvinklad. Bra förbröst. Vackert huvud med bra bett. 1:a ökl, 2:a skl.

Ylva 412 VV, äg herr Sven Nyberg, Gävle. En kraftig tik av bra typ. Vålvinklad. Goda rörelser. Bra bett. 1:a ökl, 3:e skl.

Zenta 1144 UU, äg murare Sven Nordeman, Södertälje. En rätt så bra tik med bra kors. Vålvinklad. Bra bett och mörka ögon. 2:a ökl.

Säterjäntans kennel, äg fru Agda Tilosius, tävlade med Säterjäntans Amor, Unis, Essie, Ondra och Stintan. Ett mycket bra helhetsintryck med djur av god typ vilka voro mycket jämna. 1:a pris uppfkl. Hp.

På Dobermannspåret

(Forts. fr. sid. 94.)

grant nedärvde även — eller kanske naturligtvis — på sina bästa avkomlingar. Av dessa var de mest framstående hans son Achill v d Rheinperle och de för den holländska aveln utomordentligt betydelsefulla bruna Urian och Undine v Grammont. Edelblut blev 13 år gammal och hade under sin karriär ingått förbindelser med 104 tikar.

Allt svagare blir dobermannspåret. År 1909 finner vi i alla fall ett föremål, som är värt vår uppmärksamhet, och detta föremål heter *Prinz Modern v Ilm-Athen* NZ 885. På mödernelinjen för Prinz rent Ilm—Athenblod och

fadern var en son till "Hellegraf". Från Prinz utstrålar minst dussinet värdefulla linjer, av vilka mer än hälften ännu har sin återklang i nutiden. Medelstor, elegant, med en mycket god men egenartad huvudtyp har Prinz nedärvt såväl sin goda exteriör som sin mindre goda karaktär. Det var en glanstid för dobermannaveln på den tiden. Stora utställningar, en begestrad, sportslig publik, stora uppfödarpioniärer och många framstående avelshundar satte sin prägel på tiden. Enigheten bland uppfödarna var av gynnsam betydelse för rasens utveckling och från Belgien, Holland, Schlesien, Berlin och Syd-Tyskland sände man sina tikar till Düsseldorf, där Prinz lekte pascha. På så sätt blev denna hund av internationell betydelse.

Nattvakten, stadstjänstemannen och hundfångaren Dobermann skapade dobermannrasen och gav den en viss berömmelse utom sin hemstads gränser, men äran av att ha bragt rasen i den internationella kennelvärdens rampljus tillkommer i hög grad en annan, nämligen Herr Otto Göller från samma lilla stad, Apolda i Thüringen. — Så har vi till slut sparat upp något av leran från år 1897. Ännu några år tillbaka kan vi följa dobermannpinschers utvecklingshistoria, men sedan förflyktigas spåret och resten blir gissningar.

C. Andreasson.

Litteratur: Dog News
The Dobermannpinscher, Güning
Die Deutschen Hunde, Strebel.

För all uppvaktning på min 60-årsdag vill jag till kamraterna i SBK:s Stockholmsavdelning framföra mitt hjärtligaste tack.

Frans Karlsson
Råsunda.

P. M.

för SBK:s utställning i Linköping den 31 oktober 1948

Utställningsplats: Vallen vid Tornbyvägen (vid slakthuset).

Vaccinationsintygen uppvisas vid veterinärbesiktningen på utställningsplatsen. Veterinärbesiktningen börjar kl. 7.00 utställningsdagen. Vaccinationsintyget skall vara utställt minst 2 månader före utställningens början eller senast den 31 aug. 1948. För enkelhetens skull kan uppgift om att hunden vaccinerats mot valpsjuka införas i hundens registreringsbok. Uppgiften skall dock vara underskriven av vederbörande veterinär.

Prisbedömningen börjar kl. 9.00, vid vilken tid alla hundar måste vara på sina platser, och slutar kl. 17.00 med prisutdelning.

Utställningsavgifter: Anmälningsavgiften är för enskild hund Kr. 15:— för en klass och Kr. 10:— för vardera av de följande. För grupp i uppfödarklass och för avelsklass ingen avgift. För icke tidigare registrerade hundar skall originalstamtavla bifogas anmälan samt förutom utställningsavgift även registreringsavgift, Kr. 8:—, insändas. Registrering i samband med utställning är obligatorisk. Samtliga utställningsavgifter insändes till Svenska Brukshundklubben, Centralstyrelsen, Stockholm, Postgironummer 19 69 52.

Anmälningsblanketter rekvireras från SBK:s kansli, box 5029, Stockholm 5. tel. 67 60 15 eller från SBK:s Linköpingsavdelning, fanjunkare Stig Lundberg, Götgatan 48 C, Linköping, tel. 21441. Anmälningsblanketter insändas till SBK:s kansli.

Entrébiljetter: Såsom entrébiljetter för utställarna gäller de nummerlappar, vilka varje utställare får sig tilldelade för varje hund och vilka nummer motsvarar katalognumren.

Anmälingstiden utgår måndagen den 25 okt. 1948. **Efteranmälningar emottagas icke.**

Medlemskap i Svenska Brukshundklubben erforderligt.

Klassindelning. Hund, vars ålder icke överstiger 15 månader, får endast anmälas i **ungdomsklass**. Hund, vars ålder överskrider 15 månader, skall anmälas i **öppen klass**. Hund, som vid någon tidigare utställning redan erhållit 1:a pris i öppen klass bör direkt anmälas i **segrarklass**. Den bedöms dock först i öppen klass utan att någon särskild avgift för denna upptas. Erhåller hund vid denna utställning för första gången 1:a pris i öppen klass kan den efteranmälas till segrarklass mot en avgift av Kr. 10:—, vilken avgift upptas av ringsekreteraren i utställningsringen. I brukshundklass kan hund anmälas om den inom 2 år vid officiellt bruksprov blivit godkänd i lägst nybörjarklass eller innehar armécertifikat. Erhåller hunden emellertid lägre pris än 2:a pris i öppen klass på denna utställning kan den ej bedömas i brukshundklass. Anmäles hund endast i brukshundklass bedömes den automatiskt i öppen klass utan att någon särskild avgift för denna upptas. Förutsättningarna för att hund skall få anmälas direkt till brukshundklass är att den vid tidigare utställning erhållit minst 2:a pris i öppen klass.

Prisdomare. Boxer — kontorschef Th. Berneck; Collie — konsulent Sven Sixtensson; Dobermannpinscher, riesenschnauzer, rottweiler — direktörsassistent Sven Hydén; — Schäfer — konsulent Börge Rasmussen, Köpenhamn.

Lösnummerpris 1 krona